

BİNBİR ROMAN

Cilt: 4 - Sayı 77 - 25 Kuruş

2 - Kasım - Çarşamba - 1949

İHTİYAR SÖYLE! YANLA-
RINDA BİR AVRUPALI VAR
MIDY?

VARDI.. SİYAH SAĞLI BİR
KIZ VARDI. MİHRACENİN
TAHTİREVANINA BİNMIŞ.
Tİ

DEMİK ONU ALIP GÖTÜRDÜ.
SARAYINA SOKUP CARİYE YA-
PACAK.. ONUN YAPACAĞINI
BİLİRİM BEN...

KISKANÇLIK VE HİDDET POL'ÜN YÜRE-
ĞİNİ ALTÜST EDER. ŞİNDİ ONU NASIL KUR-
TARMALI? ONSUZ YAŞAYAMAM.. FAKAT
NE ETSEM ACABA? YALNIZ İNDİRİ
FAKAT BU TAKTİRDE DE HARP OLACAK..

POL' NİŞANLISINI KURTARMAK
KARARIYLA OTOMOBİLE ATLADI..

KUPTALAYA!

ŞEHİR CİVARINA GELİNCE TEKRAR
OTOMOBİLİ GİZLEDİ. YAYA ŞEHİRE
GİRDİ.

ÜZERİNDEN
MAŞLAHA YÜZ
RUPYE VAR..
ÇABUK..

YÜZ RUPYE Mİ?
SENİ BANA
BRAHMA GÖNDER-
Dİ.. GÜNLERDİR
AĞZIMA LOKMA
GİRMEDİ..

HİNTLİ MAŞLAHINA BÜRÜNDÜ.

Millett karşısında oturan Jelks'e bakarak : «Çok yiyorsun, delikanlı,» dedi. «Böyle devam edersen fıçı gibi olursun.»

Antony Jelks ağzını dolduran kocaman lokmanın arasından boğuk bir sesle cevap verdi : «Karım burada yok. Kendi kendime yemek pişiremediğim için hergün lokantada karnımı doyuruyorum. Bu işi de günde bir defa yaptığımı düşünürsen bana hak verirsın elbette...»

Kırmızı ve neşeli yüzünü düşünceli bir tavırla buruşturan Millett sordu : «Karın gene mi gitti? Amma tuhaf şey ha.. Evleneli daha sekiz ay bile olmadı. Dördüncü defadır seni yalnız bırakıyor. Doğrusunu istersen dostum, bu benim pek hoşuma gitmiyor.»

Antony : «Al benden de o kadar,» diye cevap verdi. Ve çatalı ile bıçağını masanın üzerine bırakarak devam etti : «Derdimi herkese anlatamıyorum. Fakat sen beni ve Nelly'yi çocukluğumuzdan beri tanırısın, Mr. Millett. Karımın Worthing'de oturan annesi, onu ikide birde yanına çağırıp duruyor. Nelly'nin bu seferki ziyareti iki hafta sürecek, ama bundan sonrakinin bir ay bile geçeceğinden korkuyorum. Kadın işi gittilçe azıtıyor, çünkü...»

«Yoksa Nelly ile kavga filân mı ettiniz?»

«Hayır ama karım Worthing'e gitmekten çok hoşlanıyor. Zira orada her sabah kahvaltısını yatağına getiriyorlar. Hiç bir iş gördüğü de yok, gel keyfim gel...»

Millett : «Neilly'nin çalışmaktan hoşlanmadığını ben de hatırlıyorum,» dedi. «Eve döndüğü zaman etrafı darmadağın buluyor, değil mi?»

«Sorma dostum. Her defasında kendisini mutfakta bir yığın bulaşık, dağlar gibi çamaşır ve her tarafı kaplıyan bir karış toz karşılıyor. Fakat buna Nelly'nin hiç de canı sıkılmıyor. Hattâ beni böyle perişan bir halde bulduğuna seviniyor zannederim.»

«Darılma ama, senin kadın psikolojisi hakkında bilgin sıfır, Antony. Karının o zaman şöyle düşüneceğini aklına getirdin mi hiç? : 'İyi yaşamak için kocamın bana ihtiyacı var. Ben onun hayatının temeliyim. Ben yanında olmayınca insanlıktan çıkıyor, zavallı. Kimbilir dönüşümü nasıl dört gözle bekliyor, beni nasıl arıyor. İyisi mi, kıymetimi kaybetmeden onu tekrar yalnız bırakıp gideyim.'»

Millett'in yüzünü mütehakkim bir edâ kapladı : «İşte bu yüzden, bir kadına kendisine çok ihtiyacın olduğunu hiç bir zaman hissettirmemek lâzım. Eğer eve geldiği zaman her tarafı tertemiz, seni de rahat ve mes'ut görürse, kocasının hayatında zannettiği kadar önemli bir rolü olmadığını anlıyarak deşetli üzülür ve bir daha senden ayrılmaya cesaret edemez.»

Antony : «Güzel söylüyorsun ama, dedi, «Ben evişleri hakkında en ufak bir şey bile bilmiyorum.»

«Onun da kolayını buluruz. Karımın her işten anlıyan eli gayet çabuk ve te-

KADIN RUHU

Nakleden: Selma Büket

Nelli, dudaklarını büktü: «Ev işlerini ben olmadan da görüyorsun!»

miz bir hizmetçisi var. Onu sana gönderirim, olur biter.»

Hizmetçi kadın hakikaten yaman bir şeydi. Daha ilk günden her tarafı tertemiz yapıp ayna gibi parlattıktan başka bulaşıkları ve çamaşırları da yıkadı. Onun her hareketini dikkatle takip eden Antony yavaş yavaş bütün hususlarda esaslı bir bilgi sahibi olmaya başlamıştı. Çok geçmeden değme ev kadınlarına taş çıkaran bir metbeye eriştiğine kanaat getirerek ilk taksitini ödeyip bir elektrik süpürgesi ve bir de buz dolabı satın aldı. Mutfaka bir havagazı ocağı ve oturma odalarına birer elektrik sobası yerleştirdikten sonra evin dekorasyonunda da bazı değişiklikler yapmak istiyerek bütün duvarları güzel renkli kâğıtlarla kapladı. Kapıları ve çerçeveleri de yeniden boyamayı ihmal etmedi.

Nelly'nin geleceği gün öğle vakti Antony izin alarak daireden çıktı, fakat arkadaşının tavsiyelerini dinliyerek her zamanki gibi onu karşılamak için istasyona gitmedi. Çünkü Millett : «Eğer böyle yaparsan herşeyi berbad edersin,» demişti. «Eskiden karını, efendisini kaybetmiş köpekler gibi bekledin ama, bunun onun gururunu arttırmaktan başka

hiç bir faydası olmazdı. Halbuki artık Nelly senin onsuz da rahat edebileceğini anlamalı. Ancak böyle yaparsan onu kendine bağlayabilirsin.»

Antony, kapının önünde duran taksinin sesini duyar duymaz Nelly'nin geldiğini anladı ve hemen koşup oturma odasındaki koltuğa uzandı.

Kadın içeri girince yerinden hafifçe doğrularak onu isteksiz bir tavırla öptü. «Annen nasıl?» dedi. «Seni gördüğüne sevinmiştir, her halde. Bu kadar erken geleceğini tahmin etmiyordum. Ben de tam sofraya oturmak üzereydim. Yemek yeni pişti de...»

Nelly şüphe dolu bir sesle sordu, «Yemeğini kim pişiriyor böyle senin?»

«Kim olacak, ben. Sen gittiğinden beri bu işin ustası oldum. Havagazı ocağı da rahatlık doğrusu.»

Kadın ellerini ısıtarak : «Elektrik sobası da pek güzel,» dedi.

«Uzun zaman gelmiyeceğini düşünerek bunları aldım. Şimdi akşamları eve dönünce sıcacık odamda oturarak nefis yemekler yiyebiliyorum. Hele elektrikli süpürgeyle evi temizlemek öyle kolay oluyor ki..»

Nelly dudaklarını büktü : «Ev işlerini ben olmadan da mükemmelen görebileceği benziyorsun.»

«Evet karıcığım. Artık beni hiç düşünme. Yarın evin bütün eksiklerini tamamlayacağım. Hattâ sen tekrar annenin yanına döndükten sonra burada bir iki parti vermeyi de düşünüyorum. Kızmazsın değil mi?»

Yemekten sonra yüzü müstehzi bir tebessümle ışıldayan Antony, odaları teker teker dolaşıp değişiklikleri hayretle gözden geçiren karısını sessizce takip ediyordu. Hayatından çok memnun olduğu belliydi.

Fakat ertesi gün, Millett'le karşılaştığı zaman yüzünden düşen bin parça oluyordu.

Arkadaşı endişeyle sordu : «Bu ne hal, yahu? Söylediklerimin faydasını görmedin mi yoksa?»

Antony, «Ne gezer..» diye homurdandı. «Bu sabah kahvaltı ederken Nelly, üç hafta kalmak üzere tekrar annesinin yanına gideceğini söyledi.»

«Vay canına.. Neden acaba?»

«Neden olacak. Yaz temizliği yaparken beni rahatsız etmek istemiyormuş da ondan...»

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES : TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE : Yıllığı (50 sayı) 12 lira 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden : TAHSİN DEMİRAY

Bastığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

John Hoyt titreyen elleriyle çekmece-sini açtı, biraz önce gelen mektubu çıkardı ve tekrar okumağa başladı. «Sayın Bay — Haight Ayakkabı Şirketinin açtığı müsabakada birinciliği kazandığınızı memnuniyetle bildiririz. Mükâfatınız olan beş bin dolarlık çeki de bu mektupla beraber gönderiyoruz. Projenizi hepimiz beğendik ve dükkânımızın vitrinini onu esas tutmak suretiyle tanzim etmeye karar verdik. Saygılarımızla.

İlanat Ajansı Samuel Miller.»

Hoyt mektubu suçlu bir tavırla katliyararak çabucak cebine soktu. Bir yandan da dalgın gözlerle masasının yanındaki, üzerine hiç el değmemiş bir resim tahtası bulunan yazıhaneyi süzüyordu. Dört gün evveline kadar orada çalışan genç adam, o anda gözlerinin önündeydi sanki. Sihirli, nârin yapılı ve zayıf olduğu kadar da haris bir delikanlıydı bu. Çukura kaçmış gözleri de alevler saçarak parlardı.

Hele Karl Detz'in : «Bu beş bin doları mutlaka kazanacağım!» deyişini, Hoyt yeniden işitiyor gibiydi.

O zaman arkadaşına : «Gene aynaları mı kullanacaksın?» diye sormuştu.

«Evet.. Vitrinlere modern bir ifade verebilecek olan yegâne tezyinat şekli aynalarla yapılandır çünkü.»

Hoyt itiraz etti : «Ben aynı fikirde değilim, zira şimdiye kadar hiç bir mağazada aynalı vitrine rastlamadım.»

Karl da : «Öyleyse ilk defa olarak Haight'ların dükkânında görürsün.» diye rek keşip attı.

Yegâne gayesi san'atında yükselmek olan Karl Detz'in kendine has buluşları vardı. Uzun zamandan beri büyük mağaza vitrinlerinin aynalarla süslenmesinin çok mükemmel bir şey olacağını düşünüyor, fakat bu fikrini bir türlü tatbik sahasına koyamıyarak sadece proje taslakları yapmakla iktifa ediyordu. İşte tam o sırada Haight firmasının bir tezyinat müsabakası açtığını duyunca sevincinden göklere uçası geldi.

Müsabakaya hazırlanırken mütemadiyen : «Düşün bir kere Hoyt,» diyordu. «Bunu kazanmak benim için ne büyük bir şeref olacak.. Emin ol ki işin parasında değilim. Gerçi bununla vaziyeti son zamanlarda kötüleşen aileme de yardım edebilirim ama benim için asıl olan şey eserimin beğenilmesi ve kabiliyetimin herkes tarafından takdir edilmesidir.»

İki arkadaş günlerce geceyi gündüze katarak beraber çalışmışlardı. Her biri kendi projesinin üstüne gözünün bütün nurunu döküyordu. Bu arada birbirlerinin iyi ve kötü taraflarını da tenkit etmekten geri kalmıyorlardı. Fakat üstünlük daima Karl'daydı. Çünkü Hoyt, resminde hiç de orijinal buluşlara yer vermiyordu.

Sihhati esas itibariyle bozuk olan Karl Detz'i, bu zorlu çalışma fena halde yormuştu. Nihayet projesinin tamamlandığı gün, bütün enerjisinin tükendiğini hissetti ve Hoyt'tan, eserini kendisinininki ile beraber postaya vermesini rica ederek istirahat çekilmek üzere erkenden evine döndü.

John Hoyt, iradesi hislerinin elinde oyuncak olmuş zavallının biriydi. Bu yüklerden de o anda içinde boy gösteren şeytanın sesine kulak vermemek elinden gelmedi ve resimleri ihtiva eden zarfların içindeki adresleri değiştiriverdi. Yani bu suretle kendi projesini Karl'a, Karl'inkini de kendisine maletmiş oluyordu ve ileride bir yanlışlık olduğundan bahisle vaziyeti idare edebileceğini düşünüyordu. Hattâ şimdi bile ortada hakika-

AYNALAR

Nakleden: Semih DEMİRCİ

ten bir yanlışlık olduğunu düşünerek avunmaktaydı. Hele bu mektubu aldıktan sonra endişesi büsbütün azalmıştı. Beş bin dolar insana neleri unutturmazdı ki zaten..

Hoyt bunları düşünürken birdenbire kapının çalındığını duyarak irkildi ve az sonra içeriye ürkek tavırlı, ak saçlı ve beli bükük bir ihtiyar girdi.

«Mr. John Hoyt siz misiniz?»

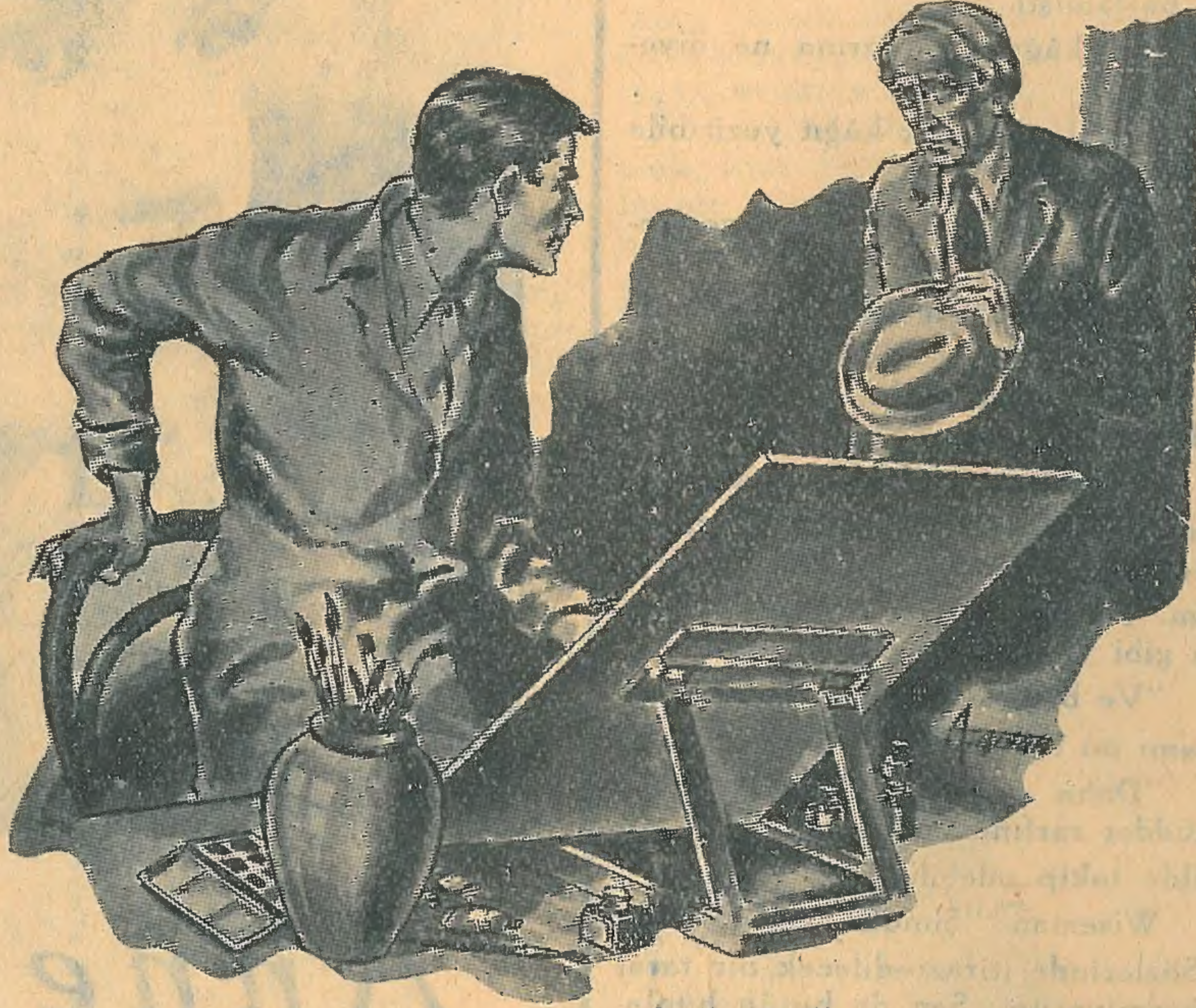
«Evet.. Bir şey mi istiyorsunuz?»

«Ben Karl Detz'in babasıyım.»

verilmesi oldu. Buraya bunu söylemek için gelmiştim.»

Hoyt yerinden öyle bir fırlayıp fırladı ki az kalsın yere yuvarlanacaktı. Büyümüş gözlerle kekeledi : «Sa.. Sahı mi söylüyorsunuz? Hayır.. İmkân yok buna!»

«Maalesef hakikat böyle. Zaten annesiyle beraber bu âkibete çoktan intizar ediyorduk. Belki onu bir ameliyatla kurtarabilirdik, bunun için de çok para lâzımdı. Mr. Hoyt..» Adamın sesi hıçkırık-

İhtiyar adamın gözleri hemen bulutlanıvermişti..

Hoyt korkuyla ürperdi : «Oh!.. Öyle mi?.. Karl nasıl oldu?»

İhtiyar adamın gözleri hemen bulutlanıvermişti : «Karl iki gün önce öldü Mr. Hoyt.» diye cevap verdi. «Son arzusu da bütün resim malzemesinin size

larla boğulmağa başlamıştı. «Ve... Ve biz buna muktedir değildik. Benden, yeryüzünde yegâne yakın dostu olan sizi de bilhassa görmemi istemişti. Bu dileğini de yerine getirmiş oldum şimdi.. Hoşça kalın, evlâdım.»

Hoyt başını kaldırdığı zaman sendeliyerek yürüyen biçare ihtiyar kapıdan çıkmıştı bile. Büyük bir teessüre kapılan ressam handiyse ağlayacaktı. Kendi kendine : «Aptallığı bırak.» diye mırıldandı. Karl zaten paraya ehemmiyet vermiyordu ve bunu da sana defalarca söylemişti.. Hem eğer sen onun ölmek üzere olduğunu bilseydin, o zaman muhakkak arkadaşını kurtarmak çarelerini arardın..» Fakat bir yandan da içinden gelen başka bir ses : «Sen onun katilisin Johnny!» diye haykırıyordu. «Onu sen öldürdün, başkası değil!» Babası da : «Çok pahalı ameliyatı yaptırabilseydik, oğlumuzu belki yaşatabilirdik..» dememiş miydi?

Tekrar teselli bulmağa çalıştı. «Delilik etme, Johnny. Bankada namına yatırılmış tam beş bin dolar var. Hem eğer Karl'a mükâfatı kazandığını söyleseydin bile, o bu paranın büyük bir kısmını mutlaka sana verecekti. o kadar akılsızdı çünkü.. Herşeyi unut ve insan gibi yaşamağa bak!..»

John Hoyt hemen oğün mükemmel döşeli bir apartıman katına taşındı. İş gücü bir yana sermişti artık. Bir de otomobil satın almış, yeni ahablarıyla beraber partiden partiye koşup duruyordu. Bilhassa otomobili binerek şehrin içinde dolaşmak en çok zevk aldığı eğlencelerinden biriydi.

Eylül ayının ilk günü Johnny'den bahseden sabah gazetesini yaşlı gözlerle süzen ihtiyar Detz, bu haberin karısını çok fazla üzeceğini düşünerek onu hemen sobaya atıverdi.

Hâvâdis şöyleydi :

«Bell Court'da oturan artist John Hoyt, Çarşamba günü, otomobilinin, Mornington Bulvarı ile Camden Caddesinin kesiştikleri köşedeki elektrik direğine çarpması neticesinde ağır suretle yaralanmış ve az sonra da ölmüştür.

Kazanın sebebi de ressamın, sokağın şimal köşesinde yeni açılan büyük ayakkabı mağazasının vitrinindeki aynalarda kendi fenerlerinin aksini görmesi ve bunları karşıdan gelen başka bir otomobile ait zannederek onunla çarpışmamak için yanlış istikamete direksiyon kırmasıdır.»

MAHCUP ASIK

Haftalardan beri yanıp tutuşuyordu. Asıktı. Hem de nasıl! Artık orasını hiç sormayın. Üstelik aşırı derecede utangaçtı da. Bu yüzden de kıza bir türlü açılmıyordu. Genç kız sabahları sekiz tramvayına Benno'nun bindiği yerden bir öteki duraktan biniyordu. Benno uzak-tan, kıızı durakta bekler görürken dilinin tutulduğunu, ellerinin titrediğini, dizlerinin bağının çözöldüğünü hissedirdi ve bu hali, genç kız tramvaydan ininceye kadar devam ederdi. Benno ne yapacağını şaşırması vaziyetteydi. Genç kız da ona ümit vermiyordu. Bakışlarını bile Benno'dan esirgiyordu. Tramvaya girer girmez oturduğu yerde bal renkli saçlarını hafifçe elleri ile arkaya atarak başını havaya kaldırıyor ve gözlerini de pencereden dışarıya dikiyordu. Bir defacık olsun dönüp Benno'ya bakmış değildi. Bu vaziyet karşısında zavallı mahcup ne yapsın?

Genç kız hakkında bildiği tek şey, bir ayakkabı mağazasında çalıştığından ibaretti. Çünkü Benno her sabah genç kızın indikten sonra durağın hemen karşısına düşen ayakkabı mağazasına acele daldığını tramvaydan bakıp görmüştü. Zavallı mahcupun sıhhati, gündün güne bozuluyordu. Gittikçe bedbinleşen Benno bir gün genç kızlar arasında adamakıllı sukseesi olan çapkın bir arkadaşına dert yandı.

— Birader ne yapayım bilmem ki. Tanışmak için fırsat olmuyor ki. Utanıyorum. Ya kız beni tramvayda, herkesin içinde bozuverirse... Düşün bir kere. Sonra benim halim ne olur? Yeter...

Nakleden: Leylâ BEKEM

rin dibine geçerim vallahi. Yani senin anlayacağın öyle bir çıkmaza girdim ki... Berbat, azizim berbat. Benno'nun bu acemi halini gören Hugo kahkaha ile gülmeğe başladı.

— İlâhi Benno. Paran var mı? Benno arkadaşının yüzüne öfkeyle baktı.

— Yani ne demek istiyorsun?...

— Canım öyle senin anladığın gibi demek istemedim. Yani paran varsa girersin kızın çalıştığı mağazaya bir çift ayakkabı alırsın.

— Ama ayakkaplarım daha eskimedi ki...

— Salak. Mademki kıza tanışmak istiyorsun gidersin bir çift alırsın. Kız senin ayaklarının dibine oturunca bir yolunu bulup ondan bir randevu koparırısın. Herşey de yoluna girmiş olur. Nasıl?...

— Enfes... Fevkalâde vallahi bayıldım bu plânına. Yarın sabahdan tezi yok tatbik edeceğim.

Ertesi sabah âmirinden bir saatlik izin aldı ve doğru ayakkabı mağazasına yollandı. Vitrinin önüne gelince bir müddet için durdu. Kendisini mümkün mertebe toparlamağa çalıştı. Sonra mağazaya daldı. Tesadüfen genç kıızı boştu. Yeni bir müsterinin girdiğini görünce yaklaştı. Benno tepeden tırnağa kadar kızardı. Genç kız da onu tanıdı. Al al yanaklarını Benno'nun

ısrarlı bakışlarından gizlemek için başını hafifçe öne eğerek sordu,

— Buyrun...

— Mümkünse kahverengi bir çift ayakkabı istiyorum.

— Hay hay buyrun!

Benno mağazanın en uç köşesindeki iskemlelerden birine otururken genç kız raftan bir kaç kutu çıkardı, koltuğunun altına sıkıştırıp Benno'nun yanına döndü. Benno'nun keyfine diyecek yoktu. Artık dünya onundu. O kadar mes'uttu, ki az daha yine konuşmayı unuttuverecekti. Aylardan beri beklediği an gelmişti. Nihayet onunla hiç olmazsa bir iki lâkırdı edebilecekti. Genç kız kutuları yere koydu kendi de Benno'nun önünde çömelerek ayakkabılarının bağını çözmeğe başladı. Benno birden beyninden vurulmuşa döndü. Sabahleyin her şeyi inceden incele düşünmüştü. Berbere giderek saçlarını kestirmiş, salı günü hafta ortası olduğu halde gömleğini değiştirip tertemiz, bembeyaz, kolalı bir gömlek giymişti. Elbisesi dahi itina ile fırçalanmıştı. Fakat bir şey unutmamıştı. Sol ayağında ki çorapta baş parmağının başına başka iki parmağı daha meydana bırakan koskocaman bir delik vardı. Benno bunu hatırlar hatırlamaz yerinden sıçradı, bu ara az daha önünde çömelmiş vaziyette oturan genç kıızı deviriyordu. Bir şeyler söylemek istedi. Fakat sanki kelimeler boğazına düğümlenmiş kalmışlardı. Deli gibi mağazadan dışarı fırladı ve koşu koşu uzaklaştı.

Ogünden sonra Benno sabahları artık sekiz tramvayına kalmamak için elinden geleni ardına koymaz oldu.

NAT PINKERTON

DORYAN
CIĞIM
NEN
VAR?

STUART BENİM
İLE EVLENMEK
İSTİYOR. KARAR
VEREMİYÖ-
RUM

AKLIN ALIYOR MU?
MİLYONER EVLEN-
ME TEKLİF EDİYOR
DİYE AĞLIYOR

BEN OLSAM
BİR GÖZ KIRPI-
MINDA KABUL
EDERDİM.

MİSTER BDMONT
SENİ İSTİYOR
DORYAN

OKEY BEYBİ. YARIN
YAPURDA GÖRÜŞECEĞİMİZİ
SÖYLE

KONUŞMAK
İSTEMİYÖ-
RUM.

SOUTHAMPTONDAN NEW YORKA HAREKET EDEN
SOVEREIGN TRANSATLANTİĞİ

MERHABA
ÇOCUKLAR...
DORYAN NE-
REDE?

BURALARDA
BİR YERDE
OLACAK

ZAVALLI ÇOCUK...
AYP DOĞRU
SU.

YOLCU OLMI-
YANLAR DI-
ŞARI.

MİSTER BDMONT.. BENDEN
DUYDUĞUNUZU SÖYLEMEYİN
DORYAN BURADA DEĞİL...TAY.
YAREYLE GİDİYOR. BELKİ
YETİŞİRSİNİZ

İSKELE...

MAALESEF
YOLCU UÇAĞI
ONBEŞ DAKİKA
ERİKL KALK-
TI

BANA HUSUSİ BİR UÇAK
BULURSANIZ İSTEDİĞİNİZ
PARAYI VERİRİM.

ELİMDEN
GELENİ YA-
PARIM.

DORYAN AĞLIYOR.

NEW-YORKTA
BİR ARKADAŞIMA
TELEFON EDEBİLİR
MİYİM? BENİ KAR-
ŞILAMASINI İS-
TİYORUM.

MAALESEF.. ANKAR ÇOK
ACİL HABERLERİ KABUL
EDİYORUZ. AMA
GANDER DE DU-
RACAGIZ..ORA-
DAN GEKEBİ-
LİRSİNİZ

ARAMIZDA YAL-
NIZ BİR SAATLİK
MESAFE KALDI.
İYİ GİDİYORUZ
MİSTER BO-
MONT.

ATLANTİĞİN
ORTASINDA BİR BANA TAYYAR

BU SİRADA NEW-YORKTA... (NAZİK
DAVETİ-
GELDİĞİ- NİZİ REDDE-
NİZE ÇOK MEZDİM
SEVİN- BAYAN
DİM)

ARABİ VAR

77

İKİ AŞK ARASINDA

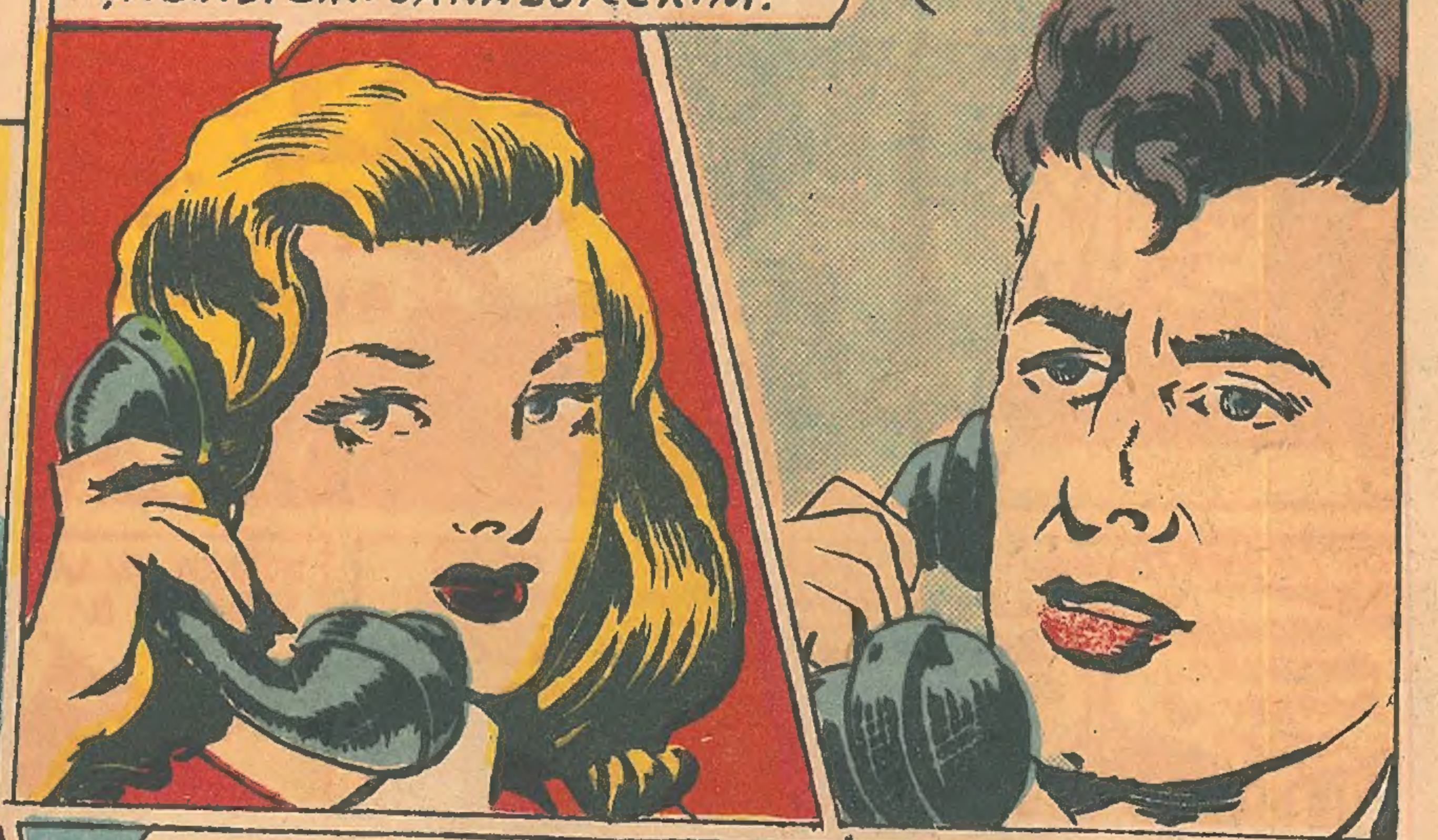
YATAĞA UZANAN MİRMA DÜŞÜNEREK BÜTÜN GECEYİ UYKUSUZ GEÇİRİR. SABAH KARŞI TELEFON ÇALAR...

HA SEN MİSİN? DEMEK EVE DÖNDÜ. ŞİMDİ SU ACELE MEKTUP HİKAYESİNİ ANLAT BAKALIM. ESKİ AŞGIN MI YAZMIŞ? BİR KADIN ANCAK SEVGİLİSİ İÇİN EVDEN KAÇAR.

ALLA BANA İTİMA DİN BUKADARSA AYRILALIM. DAHA HAYIRLI OLUR.

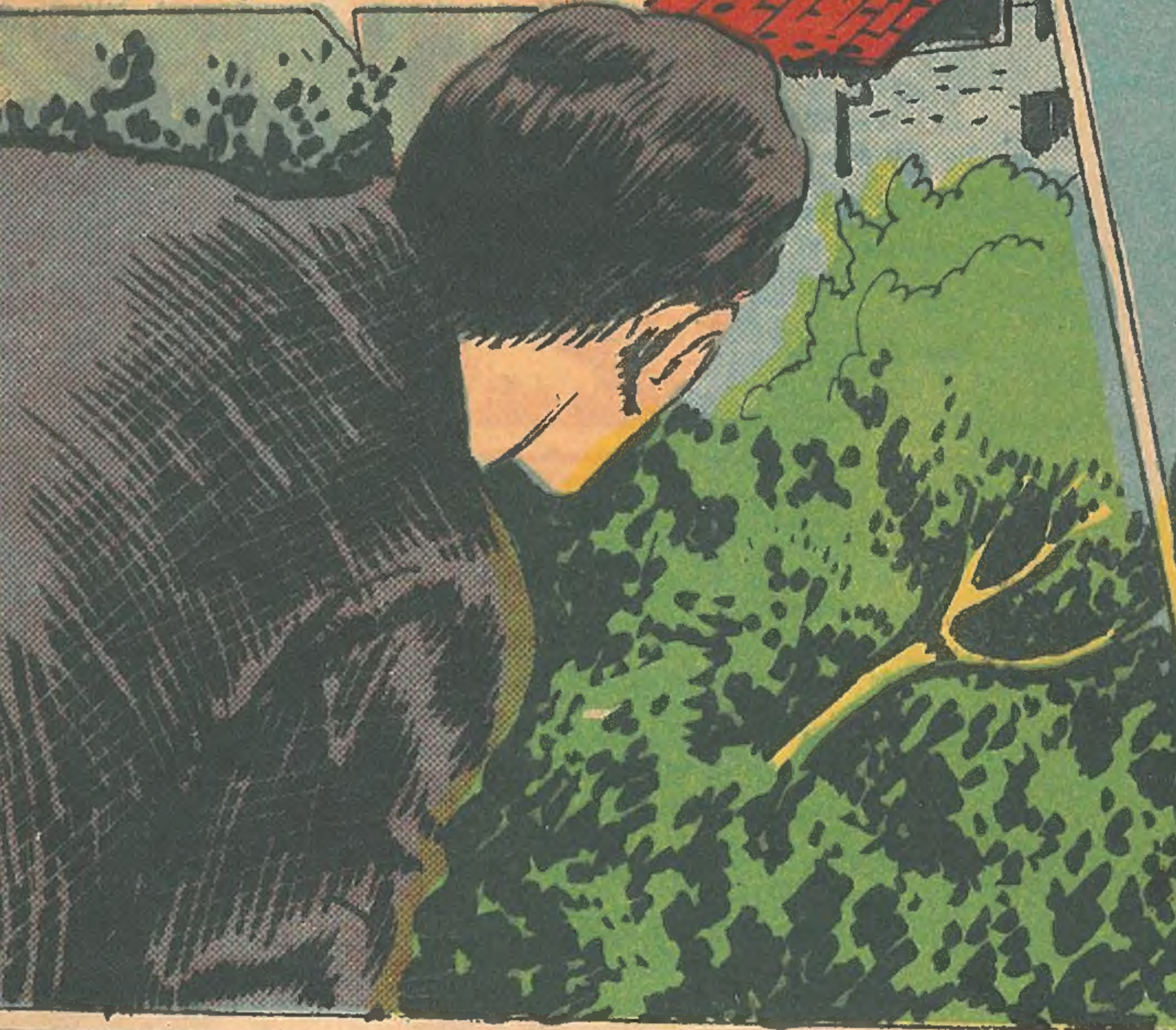
FAZLA İLERİ GİTTİMSE AFFEDERSİN AMA SENİN HAREKETİNDE NAZİKANE BİR HAREKET DEĞİLDİ. NİŞANLINDAN DAHA MÜHİM OLAN NE VAR?

BELKİ BİR GÜN BENİ SEVDİĞİNE İYİCE EMİN OLURSAN BENİ KİMİN ÇAĞIRDIĞINI SANA SÖYLERİM.

O GECE DEN İTİBAREN ALAN MİRMA'DAN ŞÜPHELENMİŞ PEŞİNİ TAKİBE BAŞLAMISTIR. BİR GÜN ONU EVDEN KÜÇÜK OTOMOBİLİYLE ÇIKARKEN GÖRÜR VE TAKİP EDER. OTOMOBİL BASIK BİR EVİN ÖNÜNDE DURUR. MİRMA İNİP İÇERİ GİRER. ALAN DA BAHÇENİN ETRAFINDAKİ CİTİN ARKASINA GİZLENEREK TARASSUDA BAŞLAR.

EĞER BEKLEYEN BİR ERKEK DEĞİLSE BU MÜFERİD EVDE KİM VAR BİR TURLU AKLIM ERMİYOR.

MARIA, NASIL KÜÇÜK? BUGÜN BİR KAÇ SAAT SERBESTİM. ONUNLA KALMAK İSTİYORUM. BANA DA ALIŞIRSA ÇOK SEVİNİRİM.

BUYRUN, BUYURUN. BAKIN NASIL GÜLÜYÖR. BİR AZ BAHÇEYE GÜNEŞE ÇIKARABİLİR. SİNİZ.

DEMİK ESRENGİZ HİKAYENİN SEBEBİ BUYMUŞ "BENİ SEVDİĞİNE İYİCE EMİN OLDUKTAN SONRA SÖYLERİM. DEMİŞTİ FAKAT BEN BU ÇOCUĞU KABULET-BABASININ DOLAR LARI VAR AMA BEN ELÄLE-MİN PİCLE-RİNİ KABUL EDEMEM.

AKSAM ÜZERİ MİRMA EVDEN AYRILDIKTAN SONRA ALAN GELİR.

BONJÜR BAYAN. BEN AZ EVVEL BURADA OLAN BAYANIN NİŞAN LISIYIM.

ŞUMAVİ GÖZLÜ BAYANMI? SIK SIK GELİR YAVRUMLA MEŞGUL OLUR. ONU ÇOK SEVİYOR.

MİRMA ÇOCUKLA BAHÇEYERE ÇIKAR VE EĞLENİR. BUNU ALAN DA GÖRÜR..

ARKASI VAR

GÖK SÜVARİ

HER GEÇEN GÜN UBALDO'DA ORORA BİRAZ DAHA BAĞLANMAKTADIR

BUGÜN SANA ÇİÇEK GÖNDERMEK İSTİYORDUM.
FAKAT SANA LAYIK BİR ŞEY BULAMADIM GÜZELİM

ORORA HER AN UBALDO'NUN
AŞK İLÂN ETMESİNİ « AH! SENİ SEVİ-
YORUM, ÖLDÜM, BİTTİM, YANDIM » DE-
MESİNİ BEKLİYOR. FAKAT GÖK SÜVARİ HÂLÂ

BÖYLEŞİ DAHA İYİ.. ÖTEKİLER
GİBİ YILIŞIK DEĞİL.. KENDİSİN.
DEN EMİN OLMAYI BEKLİYOR..

TEREDDÜT
İÇİNDE...

UBALDO İŞİTMEYİ
YOLUNA DEVAM ETTİ. ORORA SEVGİLİ
SİNE BİR AZIZLIK YAPMAK İÇİN ŞOFÖRÜNE
ÖNDERİ OTOMOBİLE YETİŞMESİNİ SÖYLEYİ. FAKAT
TAM YETİŞTİKLERİ SIRADA UBALDO OTOMOBİLİNDEN
İNDİ. BÜYÜK BİR BİNAYA GİRDİ

YAZIK! ŞİMDİ NE YAPAYIM? BURDA
DA MI BEKLİYİYİM YOKSA PARKA
MI GİDEYİM?

ORORA
PARKA GİTME-
YE KARAR VERDİ
TAM BİNANIN Ö-
NÜNDEN AYRILACAKI
SIRADA KAPISINDA
BİR TABELÂ GÖRDÜ.

HERGÜN DÖRTTE
PARKTA BULUŞUYORLARDI. BİRGÜN
ORORA ALIŞVERİŞ İÇİN EVDEN BİR İKİ
SAAT ÖNCE ÇIKTI. YOLDA OTOMOBİL
İLE GİTTİĞİ SIRADA:

UBALDO! UBALDO!

BİR SAAT SONRA UBALDO GELDİ. BİRAZ DALGIN VE ÜZGÜN GÖRÜNÜYORDU. ORORA SEVGİLİSİNE YAPTIĞI TAKİBİ GÜLEREK ANLATTI.

BU SÜRETLER BE-
Nİ GÖRMEDEN O KÜNIĞE GİRDİN..
NEYE GİTTİN.. BİRİSİNİ ZİYARET
İÇİN Mİ?

UBALDO TITREDİ BAŞIYLA EVET İŞARETİ YAPTI. SONRA GÜLÜMSEDİ, MEVZUYI DEĞİŞTİRDİ.

BİR AY EVEL BÜĞÜNÜ HATIRLIYOR
MUSUN? TANNEGAN BEMBEYAZDI.
TAM BU SAATTE KOLKOLA TEPE-
DEN İNMİŞTİK..

VE O ZAMANDAN
BERİ HEMEN HER
GÜN GÖRÜŞTÜK..

7/2

UBALDO MÜTEESSİR OLDU. KIZIN ELİNİ ÖPTÜ

BİR DAHA AYRILMAMAK ÜZERE.. OH! ANLIYAMADIM..

YARIN
ANLARSIN..

ORTESİ GÜN
UBALDO, ME-
RARLA TELE-
FON EDİLME-
SİNİ BEKLEYEN
ORORANIN
EVİNE GİTTİ

KIZCABIZ
ONU GÖ-
RÜNCE SA-
RARDI.

UB.. GÖK SEVİN.
DİM.. SEN BUR-
DA HA?

ARTIK ANNE-
NİN BENİ TANIMASI
LÂZİM DEĞİL Mİ? HAYDI GELDİ-
ĞİMİ HA-
BER
VER

Bayan Aztirid ağır ve kibar adımlarla ilerledi.

MÜŞERREF OLDUM BAYAN..

ANNE, SANA ARKADAŞIM KONT
ŞU MEŞHUR KAHR- UBALDO'YU TAK-
MAN UBALDO.. BU- TİM EDEYİM,
YURUN OTU-
RUN

UBALDO'NUN
KONT OLUŞU AZTİRİDİ KUŞKULANDIRDI.
ARİSTOKRATLARA ŞÜPHEYLE BAKARDI.

ORORA GÖK ÇİÇEK
SEVDİĞİNİZİ SÖYLER.
BU ÇİÇEKLER GÖK TAZE
KABULÜNÜ RİCA EDERİM

NE ZAHMET ETTİNİZ..
OH NE GÜZEL.. NE KOKU..
SİZE NASIL TEŞEKKÜR EDECEĞİ-
Mİ ŞAŞIRDIM. DURUN KENDİ ELİM
LE ÇAY PİŞİREYİM.

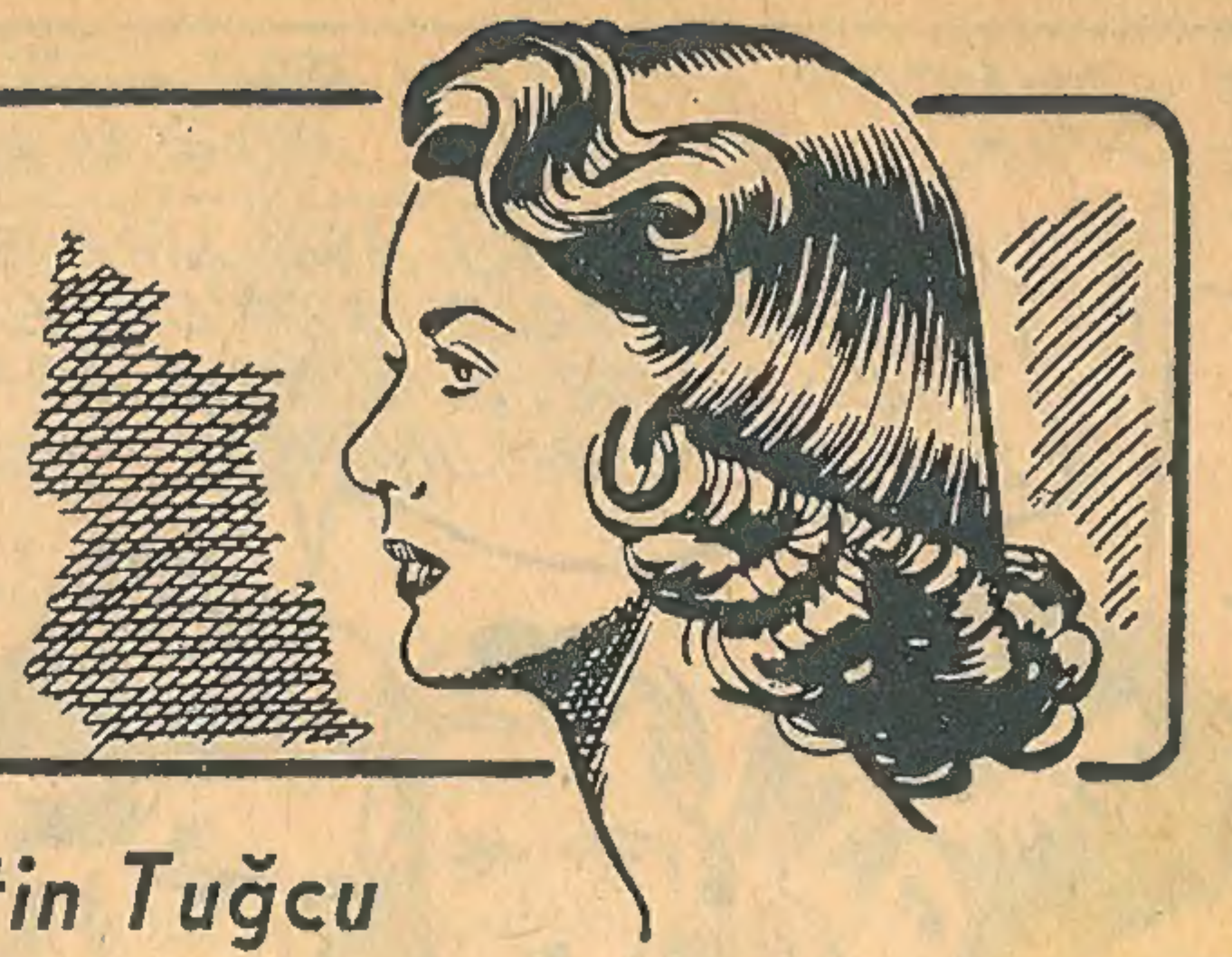

77/2

ARKASI VAR

AYRILIK GECESESİ

Aşk ve Macera Romanı: 2

Yazan: Kemalettin Tuğcu

İster istemez bir çatı altında bulunacağımız için misafirin gelişini beklemek bana da düştü. Zaten yaka, boyunbağı taktı. Koyu renk elbise giydi ve misafiri karşılamamı yanıp yakılmalarla benden rica etti.

Otomobil avluya girdiği zaman ben kapıda bulunuyordum. Şoför hemen atlayıp kapıyı açmıştı. Otomobilden son derecede şık giyinmiş, şapkası tüylü, o civar halkının görmeğe alışmadığı bir tip indi. Amcam onun küçük bavulunu arkasında yürüyerek taşıyor, bir iki adım ilerliyen yengem iltifat bekliyor, Seher kızardıkça kızarıyordu.

Amcam buram buram terliyordu. Epeyce ağır olan bavulu elinden aldım. Nigâr hanım bu hareketimi gördü ve endişeli bir sesle: — Aman, dedi. İçinde kırılacak şeyler var. Dikkat et.

Beni bir otel garsonuna benzeten bu pek genç ve çok güzel kadına karşı ilk ağıza bir kızgınlık duydum.

Onlar alt kattaki sedirli odaya girdikleri zaman bavulu merdiven başında bıraktım. Odama çekildim. Biraz onra amcam bana seslendi. İsteliyerek aşağıya indim.

Misafir bacak bacak üstüne atmış, kendisini arkaya doğru vermiş, boyalı dudaklarının etrafındaki hafif ve nadir bulunur bir lösyon kokusuyla karışan ter tabakasını, ipekli bir mendielle kurulu-yordu. Beni görür görmez haykırdı.

— Gel bakalım küçük. Sevsinler. Ayol bu tıpkı Rahmi Beye benziyor. Vallahi o, tâ kendisi

Küçük bir oğlandan bahseder gibi benden bahseden Nigâr hanım üstelik iki parmağını masa gibi kullanarak yanağını sıktı.

Bu şımarık, kendisini beğenmiş, yaşı ancak yirmi beşe yaklaşmış olan genç kadınla aynı çatı altında bulunmanın pek kolay olamayacağını anlamıştım.

Zaten o geldi gelesi çiftliğin rahatı kaçmıştı. Amcam eskisi gibi çapaçul gezmiyor, yengem en yeni entarisini giyerek mutfaktan çıkmamak zorunda kalıyor. Seher bu şımarığın oda hizmetçisi gibi peşinde dolaşıyordu.

Zayallı Sehercik. Kara kaşları, kara gözleriyle hıdrellez kuzusuna benzeyen bu İstanbul yapılı, fakat Bursa görgüsüyle yetişmiş kız sabahları gün ışıırken kalkmak zorundaydı.

Nigâr hanım tatlı uykusundan uyanmasını diye üst katın merdiven başını, sonra alt kat sofasını süpürürken bir kendi sessizliği ile hareket ediyor, ancak gündüzleri o uykuya yattığı zaman çiftlik binasına yakın olan büyük ceviz ağacının altına gelerek bana ya birkaç şeftali, veya bir tabak tatlı getiriyordu.

Daha önce, ben evde kaldığım kadar yanıma gelir, bana İstanbulu ve denizi sorardı.

Bursada doğduktan sonra orta okulun birinci sınıfına kadar giden bu kız, dört yıldanberi de çiftlikte olduğu için daha denizi görmemişti.

Bir defa, Bursadayken, bütün arkadaşlarıyla bir film seyretmiş,

görüp göreceği sinema rahmeti de bundan ibaret kalmıştı.

Çiftliğin içinden geçen bir su, iki vadi arasında bir sedde epeyce göllendiği ve buradan bir arkla değirmene alındığı için orada büyük bir su birikintisi vardı. Bir gün Seheri oraya kadar götürmüş ve bana denizi soran bu kıza anlatmıştım:

— Bu suyu görüyor musun? Bunu yüz binlerce, milyonlarca bü-yüt, boy salmış buğday tarlalarının üzerinden geçen rüzgâr gibi dalgalandır. İşte deniz odur.

Ne resimler, ne de coğrafyada okuduğu malûmat kendisini tatmin ediyordu. Bu toy kız kaç defa babasına merakının tatmin edilmesini

Amcam bana uzaklardan seslendi. Yemekte Seher yoktu. Yengem:

— Bu kıza ne oldu bilmem ki, demisti. Birdenbire bir ağlama. Başım ağrıyor diye yattı erkenden.

Seher hakikati söylememiştir. Bir iki gün sonra, dargın dargın bakan bu afacanı evde yalnız yakaladım ve köşelere büzülüp fenalıklar geçirmesine aldırmadan bileklerini tuttum:

— Kız, sen benim amcamın kızı değil misin? Bir kardeş sayılmaz mıyız? İçimden geldi de seni öptüm diye neye beni şaşkına döndürdün?

Kızcağızın böyle sevgi ve muhabbet gördüğü filân yoktu ki. Nihayet benim takdir yollu söylememden utanmış ve başını göğsü-

lar çaldığım zaman rüya âlemlerine dalıyor, kendisinden geçiyordu.

— 3 —

Nigâr hanım çiftliğe geldi geleli benim evde kaldığım saatler pek azalmıştı. Bilhassa onunla aynı sofrada yemek yemekten ve bir arada bulunmaktan çekiniyordum.

Bu genç ve güzel kadın, gündüzleri, yemekten sonra yukarıdaki odasına çekiliyor ve saatlerce orada yalnız kalıyordu. Uyuyor muydu, okuyor muydu, bunu bir türlü anlıyamadım.

Bir gün, bir roman almak için ayaklarımın ucuna basarak odama girmiştim. Beş, on dakika sonra bitişik odanın kapısı açıldı, sonra benim odamın kapısı açıldı. Nigâr hanım hiddetli veya şakası belli olmıyan bir yüzle içeriye girdi. Odanın ortasında, ayakta duruyordum. Çabucak yanıma sokulan Nigâr bir elini omuzuma koydu. Diğeriyle çenemi tutup yanağını kendisine doğru çevirdikten sonra:

— Sen benim odamı dinlersin ha! dedi.

Kıpkırmızı olmuştum:

— Ben mi? dedim. Hayır.

— Peki ayak seslerin neden böyle birden bitişik duvarın dibinde kesildi.

Cevap veremedim. O:

— Ya yanağındaki bu kireç tozları nedir? diye tekrarladı.

Sonra küçük eli, yarı şaka, yarı ciddi duvara yaslayınca kireç tozları bulunan yanağımda şakladı ve:

— Çapkın!

Diye söylendikten onra geldiği gibi çekilip gitti. Dağlara doğru gittim ve hırsımdan saatlerce ağladım.

Artık ona merdivenlerde de tesadüften çekiniyordum. O da beni sormuyor ve pek kayıtsız davranıyordu.

O günler ay ışığı olan gecelere raslıyordum. Ben yemekten sonra odama çekiliyor; penceresinin önünde uzaklara bakarak uykumun gelmesini bekliyor; sonra sessizce yatağıma girip gürültü etmemeğe çalışarak yatıyordum.

Şımarık ve sinirli bir kadın olan Nigâr da ay ışığında çayır böceklerinin ötüşlerini dinlemek, toprak kurbağalarının mırıltılarının hazine akislerini işitmek için odasına çekiliyor ve penceresinin önüne konan sezlona yerleşiyordu.

Beni; kendisini seyretmek için penereden bakıyor zanniyle tekrar tekdire kalkar diye düşünerek ay ışığını seyr için kırlara doğru uzanmağa başladım. Geceler epeyce serin oluyordu. Sırtıma, kazağımı giyerek yapayalnız ce tenha yollardan; içime ürüntüler gelerek epeyce uzaklara kadar gidiyor ve bazan amcacığının aldığı mandolini sakladığım yerden çıkartarak mehtaba karşı doya doya çalışıyordum.

İnsan böyle yalnız ve kendisini kimsenin duymadığına inandığı zamanlarda ne kadar daha güzel sesler çıkartıyor!

(Arkası var)

«Ya bu yanağındaki kireç lekesi nedir?»

söylediyse şöyle bir cevap almıştı:

— Elbette kısmetin çıkacak. O zaman kimbilir nerelere gidecek, ne denizler aşacaksın.

Seher on beşinde bir kızdı. Bütün kızlar gibi iyi beslenmiş ve iyi serpilmişti. Onlardan farkı hamalat olmaması, muhitine yabancı görünmesi, sesinin inceliği ve nazikliğiydi. Daha o yaşta başını örtüyor ve uzun saç kollarını erkeklerden saklıyordu. Hattâ bunu bana karşı da yapmıştı. Epeyce şımartılan ben, bir gün büyük ve yemyeşil bir kubbe teşkil eden cevizin altında onun basındaki örtüyü çekip almış ve amcazademim iki yanağını birden öpmüştüm.

Seher birden haykırdı. Takunyeli ayakları burkularak koşup gitti. İşte o zaman ben şaşalamış ve çok büyük bir sıkıntı duymuştum.

Beni Seheri öptü diye kimbilir ne kadar ayıplıyacaktı. Fakat ne vardı ortada. Amcamın kızı değil mi? Benim kız kardeşim sayılmaz mı?

O akşam eve giremiyordum.

me doğru yaslamıştı:

— Ekrem ağabey, bilmezsin, ah bilmezsin. Benim kusuruma bakma. Ben her şeye hasretim. Okadar itedim okutmadı babam. Annem zaten okuyup yazmasını bilmez. Ona namaz surelerini öğretmişler. Beş vakit namaz kılsın, durmadan yemek pişirsin, boş vakitlerinde yatıp uysun. Bundan başka her şeye, insanlara, denize, medeniyete, her şeye hasret.

İnce ince derdini döken ve farkında olmadan göğsüne yaslanan bu toy ve masum kızın görgüsüz ruhundaki enginliği bir an içinde sezdim.

O günden sonra birbirimize öyle yaklaşmıştık ki. Bazan benim odamdan, açık pencerenin önünde gecenin karanlığını seyrederek, bazan çiftlik binasından epeyce uzaklara giderek derinleşen ve enginleşen manzaraya karşı konuşurduk.

Ben bu kız için sesli, ışıklı ve renkli bir âlemdim.

Bilhassa dayıma Bursadan aldığım mandolinle oynak hava-

İFAF ARAMIZDA. BANA KALIRSA KRAL
İFAF ODASINDAN İÇERİ AYAĞINI BİLE
ATMADI...

PEKİ AMA BU AŞK NİHA-
YİNDE KARARLAŞTIRILAN BİR
İZDİNAĞTIR. DÜĞÜNDE BEN
DE HAZIR BULUNDUM.

14

ADALAR KRALİÇESİ

ACABA SİZİ DÜŞÜNDÜREN
BİR ESRARIN ANAHTARI
MI?

ÖYLEYSE GİDELİM..

İNSAN KALBİ DENİZE BENZER.
ÇOK ÇABUK DEĞİŞİR. BU İŞTEDE
HERŞEY DEĞİŞTİ. KRAL ARTIK KARİ-
SİNİ SEVMİYOR.. HALK TA KRALINI..

BUNDA BİR SIR
VAR..

O SIRADA BİR ASILZADE YAKLAŞTI!

SİZİNLE KONUŞMAK İSTİYORDUM.
ŞÖYLE BİRAZ SAKİN BİR YERE
GİTSEK NASIL OLUR?

EĞER SÖYLİYECEKLERİNİZ RAHATSIZ
OLMAMIZA DEĞERSE PEKİ...

SEN MERAK ETME.. BEN UYURKEN
BİLE TETİK TEYİMDİR

DİKKAT
REİS..

YABANCI ADAM ATMACA REİS İLE ARKADAŞINI MEYHANENİN
BOŞ BİR ODASINA GÖTÜRDÜ.

KAPTAN.. BENİM ADIM VARGO DI SALVA.. KRALIN
EN İYİ DOSTU VE ARKADAŞIYIM. CESARETİNİZİ
TAKTİR EDİYORUM. KRALIMIZI KURTARMAK İÇİN
SİZİ ALLAH GÖNDERDİ.

BİZE BU HUSUSTA BİLGİ
VERİR MİSİNİZ?

DÜĞÜN GÜNÜNÜ HATIRLIYOR
MUSUNUZ? KRALIN SEVİNCİ VE
YAPILAN EĞLENCELERİ HATIR-
LIYOR MUSUNUZ?

TİPKİ DÜN GİBİ!

AKŞAM KRALİÇA MERASİM-
LERDEN YORGUN OLDUĞUNU
VE KRAL ODASINA KABUL
ETMEDEN ÖNCE BİR SA-
AT KADAR DİNLENMEK
İSTEDİĞİNİ SÖYLEDİ.

KRAL ÇOK HEYECANLI OLDUĞUN-
DAN SARAYIN BAHÇESİNDE BA-
NA BİR AT GEZİNTİSİ TEKLİF
ETTİ BERABERCE HAYVANLARA BİN-
DİK.

... TAM BAHÇENİN EN AĞAÇ-
LIKLI YERİNE GELDİĞİMİZ ZA-
MAN BİR TÜFEK PATLADI. KRAL
ATTAN DÜŞTÜ BURADA BU

TÜFEK PATLAMALARI
ÇOK MDDA.

ARKASI VAR

Zavallı Vernon bu sözleri duyunca sevincinden, şükran ve utancından ağlamağa başladı. Vilâ ona hiç aldırış etmiyerek Mason Nort'a telefon etti ve biraz sonra çok mühim bir iş hakkında konuşmağa geleceğini söyledi.

Avukatın yanına gidince meseleyi olduğu gibi anlattılar. Yalnız Star Viley'in çekin sahte olduğunu bildiğini ve bundan istifade etmek istediğini söylemediler. Viley'in çeki kaybettiğini ve son günler de yeniden bulduğunu söylediler. Star Viley'i dürüst bir adam olarak tanıyan Mason Nort vaziyetin aslında nasıl olduğundan zaten şüphelenemezdi. Vernon'u sadece biraz azarladı. Sonra Star'a ve Halsted'lere hiç bir şey belli etmiyeceğine söz verdi. Uzun uzun nasihatler de etti, ama Vernon'un artık nasihat ihtiyacı yoktu. O alacağı derisi almıştı. Çünkü bir musibet sahidinden de bin nasihatten üstündür.

İki kuzen sevinç içinde evlerine dönerlerken Vernon, «Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum, Vilâ» dedi. «Bu sözler gerçi sana basmakalıp gelir ama, seni bilemiyorum.»

Vilâ, «Bana teşekkür etmek için adam olacaksın, Vernon» dedi. «Çalışacaksın, dürüstlükten ayrılmıyacaksın ve ilk fırsatta dört bin dolarımı ödiyeceksin. Onu ana borç

Aşk ve Macera Romanı: 17

man şart!»

Star Viley dişlerini hırsla sıktı. «İki gün evvel elimden kaçtı. Ama bu sefer mutlaka bulacağım!» dedi ve doğru kulübe yollandı.

Vernon bu saatlerde ekseri barda veya kumar salonlarında bulunurdu. Ama Star ona hiçbir yerde rastlamadı. Nihayet kulübün kütüphanesinde kalın bir kitap okur buldu. Alaylı alaylı,

— «Malumatını mı arttırıyor-sun?» diye sordu.

Vernon sakın, «İnsan daima bilgisini arttırmağa çalışmalıdır» dedi. «Şu son birkaç gün içinde ben de çok şey öğredim.»

Star meraklı, «Yeni bir şey mi var?» diye sordu ve gencin karşı-

başı edasıyla, «Tabii» diye cevap verdi. «Oturun, lütfen. Bir sigara buyurmaz mısınız?»

— «Mersi... Elimde bir çek var, Mr. Nort. Sizin tarafınızdan imzalanmış. Üzerindeki miktar biraz fazlaca olduğu için önce size bir göstereyim, dedim.» Çeki çıkararak avukata gösterdi.

Nort, «Dört bin dolar» dedi. «Çok para. İmza benim imzam, ama böyle bir çek yazdığımı hiç hatırlamıyorum. Bir dakika müsaade ederseniz defterime bir bakayım.» Çeki alarak içeriki odaya geçti.

Star Viley hayatından gayet memnun bir ifadeyle gülümsüyordu. Birkaç dakika sonra avukat içeri girdi. Onun yüzüne bakan

«Ama ben sizin bu kadar erken kalkacağınızı bilmiyordum, Mr. Viley.»

— «Sizin sabahları at gezintisi yaptığınızı duydum da karşılaşmak ümidiyle geldim. Sizi görmek için her fırsattan istifade ettiğime şaşıyor musunuz?»

— «Evet. Çünkü kuzinimi görmenin sizi daha fazla memnun edeceğine sanıyorum.»

Star yeisle, «Nekadar zalimsiniz, Vilâ!» dedi. «Geçen geceyi bu kadar çabuk mu unuttunuz. Bana ümit, cesaret verdiniz. Şimdi de...»

— «Haksızlık ediyorsunuz, Mr. Viley. Size kat'iyyen ümit vermedim. Gerçi ilk baştan susturmam, sizi kovmam lazımdı. Ama kuzinimin evinde bana kur yapmaktan nekadar ileri gidebileceğinizi anlamak istedim. Bütün hatam bu oldu. Birbirimizi iyi anlayalım, Mr. Viley. Bana yaptığınız teklifleri gayet nahoş buluyorum. Sizinle aramızda en uzak bir arkadaşlık bile olamaz. Çok rica ederim, beni size karşı daha fazla kaba davranmağa zorlamayın.»

Viley sükûnetle, «Demek öyle» dedi. «Pekâlâ, mademki arzunuz budur, biz de başka bir bahse geçelim, Mis Moris. Size yapılacak bir teklifim daha var. Tia Juana'yı nereye sakladığınızı öğrenmek istiyorum. Bunu bana söylerseniz ikimiz de istifade ederiz.»

Vilâ, «İstifade etmek tabii isterim» dedi. «Ama benim Tia Juana'nın nerede olduğunu bildiğime nereden hükmediyorsunuz?»

— «Her şeyi biliyorum, Vilâ, Cadaloza torununu Meksikadan kaçırdığınızı ve burada bir eve gizlediğinizi sonra da o evden alıp başka bir yere sakladığınızı, hepsini biliyorum.»

— «Vallahi siz bilebilirsiniz. Ama ben şahsan sizin neden bahsettiğinizi bilmiyorum.»

Vilâ gözlerini masum masum açmıştı. «Maamafih, farzı muhal Tia Juanayla konuştuğumuzu kabul edelim. Bakalım sizinle anlaşmak istiyecek mi? Onun damarlarında hem İspanyol hem de Kızıl Derili kanı var. Onun için kendine yapılan iyilikleri de... fe-nahıkları da unutmaz.»

— «Zıyanı yok, ben onunla anlaşmasını bilirim. Elindeki arazinin nekadar paha biçilmez kıymette olduğunu kendisine herhalde söylememişsinizdir, azizim, Mis Moris. Onu tâ Meksikadan buraya kara gözlerinin hatırı için getirmediniz ya! Bizim teklifimizi çok istifadeli bulup bir anlaşmaya varacağından şüpheleniz olmain.»

— «Vallahi şüphem var, Mr. Viley! Maamafih siz onu bulduğunuz zaman kandırmağa çalışmaktan geri kalmayın!»

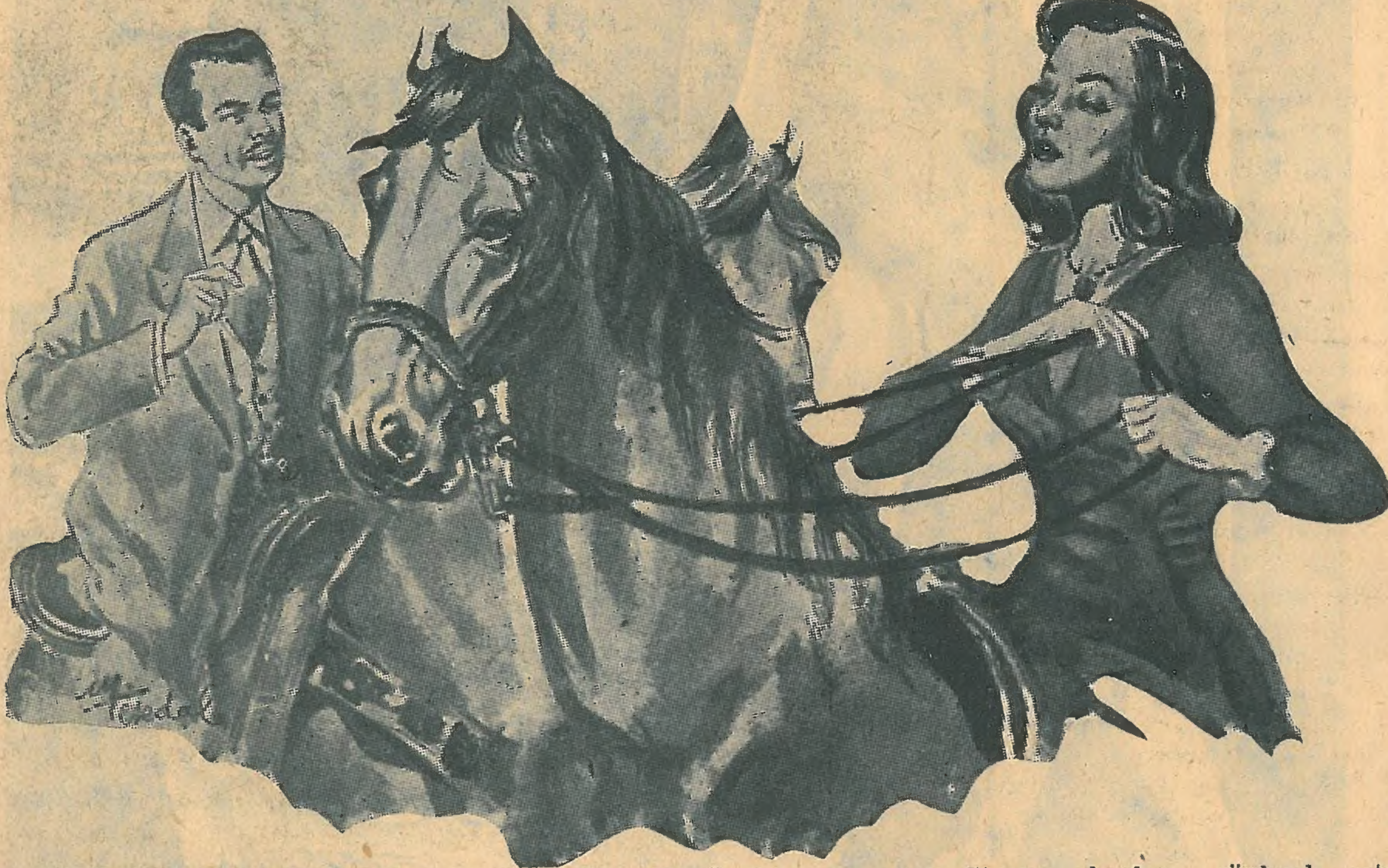
Star Viley öfkeyle, «Kaltak!» diye mırıldandı. Sonra kendini tutarak, «Müsaade ederseniz size ufak bir dost nasihatinde bulunayım» dedi. Elinizin hamuruyla erkek işine karışmayın. Ben Tia Juana'yı bulacağım ve onunla anlatacağım. Bundan emin olabilirsiniz. Eğer işime gene burnunuzu sokmağa kalkışırsanız, vay halinize! Elimde tuttuğum kozdan haberiniz yok! Ama sizi bir anda yere garpacak müthiş bir koz olduğuna yemin ederim. Onun için iyi düşünün ve ona göre hareket edin, azizim Bili!»

Adamın bu eski ismi söyleyişinde öyle küstah, öyle manidar bir ifade vardı ki kız bembeyaz kesildi.

— «Müsaade ederseniz ismim Vilâ Moris'dir.»

Star alaylı alaylı güldü. «Öyle mi? Sizin bu maceranız da bir masala benziyor, değil mi? İyi kalbli bir peri geliyor ve fakir kızı arabaya bindirip saraya götürüyor. Ama hatırlarsınız masalın bir püf

(Arkası 14. sayfada)

«Demek öyle! Mademki arzunuz budur.. Şu halde başka bahse geçebiliriz!»

verdim. Mutlaka isterim.»

— «Söz veriyorum, Vilâ, bütün kalbimle söz veriyorum!»

Vilâ elini kuzeninin omuzuna koydu. «Ben de sana bütün kaibimle inanıyorum, Vernon. Bu itimadımı boşa çıkarmıyacağından eminim.»

XIII

Meydan Okuyuş

Harington Çeyz'le Star Viley'in canları sıkılıyordu. Tia Juana'yı bulduklarını sandıkları anda ihtiyar kadın gene ellerinden kaçmıştı. Beri taraftan Meksikadan gelen haberler de kötüydü. Star Viley'in beğenmediği bir araziye Körn Tod, Meksamer Şirketi namına almıştı. Açılan kuyulardan daha şimdiden günde yedi yüz elli fiçı petrol çıkıyordu. Sonra Körn Tod'un harıl harıl Bedbaht Ruhlar gölünü aradığı da malûmdu. Çeyz ortağına,

— «Okadar zengin bir yeri elinden kaçırmışsın, bari gölü bul da bu sersemliğini telâfi et» diye çıkıştı. «Eğer gölü de Tod'a kaçırsan herhalde pek iyi olmaz. O cadaloz büyücüyü bir an evvel bul-

sına durdu. «Bugün bir yere gitti mi?»

— «Kuzinimden mi bahsetmek istiyorsun?» Vernon elindeki kitabı kapıyarak ayağa kalktı. «Vallahi hiç haberim yok. Ben sabah erkenden çıktım.»

Viley de ayağa kalktı ve dişlerini sıkarak «Yani ne demek istiyorsun?» diye sordu.

— «Ne diyorsam onu!»

— «Demek baş kaldırıyorsun. Neticeye hazır mısın?»

— «Hazırım, Star. Bundan sonra artık beni kendi pis işlerinin çamuruna bulayamıyacaksın.»

Star kıs kıs güldü. «Doğru söylüyorsun, Verni. Hapiste olan bir adamla nasıl olsa iş yapılamaz.»

Vernon kaşlarını kaldırdı, başını hafifçe eğdi ve sonra dışarı çıktı. Star bir müddet düşünceli düşünceli çenesini kaşdı, sonra bir küfür savurdu. Bu işin içinde herhalde bir iş vardı. Star Viley kulüpten çıkınca dosdoğru Mason Nort'un yanına gitti.

— «Bu vakitte sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim, Mr. Nort. Ama gizli ve âcil bir mesele hakkında konuşmağa geldim. Konuştuğumuzun bu odadan dışarı çıkmıyacağından emin olabilirim, değil mi?»

Mason Nort en ciddi ve ağır

Star'ın kaşları şüpheyle çatıldı. Mason Nort,

— «Evet» dedi. «Genç Halsted'e vermiştim. Bir miras meselesi. Tam dört bin dolar, Mr. Viley. Hiç yanlış yok.»

— «Teşekkür ederim, Mr. Nort, size çok zahmet oldu.» Star'ın sesi sakindi ama dudakları bembeyaz kesilmişti.

Sokağa çıkına düşünmeğe başladı. Vernon'un avukata gidip te her şeyi itiraf etmeğe yalnız başına kalkışamayacağını biliyordu. Ona birisi yardım etmiş, cesaret vermişti. Star Viley ansızın yumruklarını sıktı ve dudaklarını ısırıldı. O kız, tabii! Centilmen Ceof'un Bili'si burada da karşısına çıkmıştı.

Star,

— «Ben sana gösteririm, kızım!» diye mırıldanarak ortağının yanına döndü.

Vilâ Moris ertesi gün erkenden atına bindi ve parkta bir sabah gezintisine çıktı. Neşesi yerindeydi ama bir köşeyi dönüp te Star Viley'le karşılaşınca yüzü bulutlandı. Viley de at üstündeydi.

— «Gün aydın, Prenses» dedi. «Nekadar güzel bir sabah değil mi?»

Vilâ, «Evet» diye cevap verdi.

ISLAHINEFS

Nakleden: S. DERMAN

lanmıyacak mısın?"

"Ağzıma damlasını koymıyacağım."

"Günde beş sigaradan fazla içmiyeceksin öyle mi?"

"Bir tane bile içersen zehir ol-sun!"

Wiseman müstakbel damadını daha çok dostça nazarlarla süzme-ğe başlamıştı.

"Ya kâğıt oyunlarına ne diye-lim?"

"Değil oynamak kâğıt yüzü bile görmeyeceğim."

"Akşamları nasıl vakit geçire-ceksin?"

"Odamın dört duvarı arasında oturacağım."

"Tabii kadınlarla beraber de-ğil mi?"

"Kendi cinsimden olmıyan hiç-bir canlı eşikten içeri adım atamı-yacak. Kadın yüzü dahi görmeyece-ğim. Tam mânasiyle bir tariki dün-ya gibi yaşıyacağım diyorum size.."

"Ve benim bütün bunlara inan-mamı mı istiyorsun?"

"Daha evvel de söyledim. Bu müddet zarfında beni istediğiniz şe-kilde takip edebilirsiniz."

Wiseman: "Şimdiki halde," dedi.

"Sözlerinde itiraz edilecek bir taraf göremiyorum. Sen de bütün bunla-rı eksiksiz olarak yerine getirirsen mesele kalmaz. Kısaca tekrar ede-lim. Bir ay müddetle kumar oyna-mıyacaksın, alkol kullanmıyacaksın, kimseyle dövüşmiyeceksin ve bütün bunlardan başka yepyeni bir adam olmak yolunu tutacaksın öyle mi?"

Johnnie başıyla tasdik etti: "Siz de, imtihtandan alnımın akı ile çık-tığım takdirde mazimi unutarak, kı-zınızla evlenmeme müsaade edece-ğinize söz veriyorsunuz değil mi?"

"Evet! Gerçi bunun çok saçma bir anlaşma olduğunu biliyorum a-ma bir kere denemekte hiçbir mah-zur yok." Ve genç adamın elini sı-karken sordu:

"Ne zaman başlıyorsun?"

"Yarın!"

"Mükemmel. İstersen seninle bu hayata bir ay dayanamıyacağına dair bir de bahse girelim."

Johnnie güldü: "İşte onu kay-bedersiniz," dedi, ve müstakbel kay-ınpederine doğru sanki bir sır tev-di edecekmiş gibi eğilerek devam etti:

"Dün akşam başımdan geçen bir vak'ayı size anlatırsam bu sö-zümden ötürü bana hak verirsiniz. Bütün geceyi içki içmek ve poker oynamakla geçirmiştik. Sarhoşken nekadarkavgacı olduğumu bilirsini-z. Bir aralık karşımda oturan A-vusturyalının hile yaptığını farke-dince bütün cinlerim başıma top-landı ve çenesine bir yumruk sa-vurmamla herifin ön dişlerinden iki-sini masanın üzerine dökmem bir oldu. Karşısına çıktığım hâkim bu seferki kazanın bir şaka eseri ol-duğuna inanmış olacak ki beni ya-rından itibaren başlamak üzere tam bir ay hapse mahkûm etti."

"İyi ama, bunu bana ne şekilde ispat edeceksin. Kendin de benim kadar bilirsin ki sen böyle yaşamı-ya bir hafta bile tahammül edemez-sin."

Johnnie ciddi bir sesle: "Tam bir ay," diye cevap verdi. "En mu-taassıp ahlâk profesörlerine dahi parmak ısırtacak bir hayat sürece-ğim."

"Yani bütün bir ay hiç içki kul-

SİNEMA

Anne Baxter

Hayatı

Anne Baxter 7 Mayıs 1923 te Indiana'nın Michigan şehrinde dünyaya geldi. Eskidenberi artistliğe meraklıydı. Hollywood'a genç yaşta geldi. Yaşının küçüklüğüne rağmen istidadı ve muazzam kabiliyeti yaşımdan umulmıyacak kadar büyüktü. Hattâ meşhur Rebecca filmi çevrileceği zaman filmin baş kadın rolüne önce Anne seçildi. Fakat Anne henüz çocuk denecek yaşıydı. Onun için yerine Joan Fontaine geçirildi. Anne Baxter eskidenberi «Ben aktörle evlenmiyeceğim» der dururdu. Fakat eninde sonunda John Hodiak'la sevişti ve evlendi. Bugün karı koca Hollywood'un parmakla gösterilecek kadar mesut çiftleri arasındadır.

Filmleri

Anne Baxter ilk defa olarak The Magnificent Ambersons filminde büyümüş bir hanım kız rolünde oynadı. Ondan sonra birkaç filmde baş rolü yaptıktan sonra Seytanın Kurbanları filmindeki Sophie rolünü oynadı. Film umumiyet itibariyle zayıftı. Fakat Anne bu rolüyle herkesi hayrete düşürecek kadar parlak bir muvaffakiyet kazandı ve Akademi Mükâfatı aldı. Son filmi Yellow Sky - Sarı Sema isimlidir.

Hususiyetleri

Kendine has tuhaf bir güzelliği olan Anne Hollywood'un en akıllı, en kültürlü kızlarından biridir. Elâ gözlü kahverengi saçları. Zevki selimi ve ağır başlılığıyla kendini herkese sevdirmiştir.

HAFTA

Bugün için memleketin en güzel, en zengin, en lüks haftalık mecmuasıdır.

HAFTA için, mecmuacılıktan anlayan okuyucuların hepsi, «Şimdiye kadar böyle bir haftalık mecmua çıkmadı» diyorlar.

Otuz yıldır birkaç dilde çıkan mecmua ve gazetelerin seçmelerini takip eden bir kimse, «Bugün Avrupada HAFTA gibi bir mecmua yoktur» diyor. HAFTA her şeyile Türk mecmuacılığında bir yeniliktir.

Her hafta cuma günleri çıkar 1001 Roman boyu 36 iyi kâğıda basılmış sahife... İçi ve kapağı dört renklidir. Her sayıda 150 kitap sahifesi yazı ve yüze yakın resim vardır. Fıatı 50 kuruştur.

HEY.. İÇERİ GİREKEN İNSAN HIÇ OLMAZSA İNSAN
ÖNCE YÜZÜNE BİR İZİM İTER.. KURASI TEGMEN
BAK SONRA KANAK TOMAN'UN EVİ

SENİN GELECEĞİNİ BİLİYORDUM. ÇOK MESUDUM

FARAT BEN İNGİ-
LİZ SİLAHI İSTEMİ-
YORUM. YALNIZ
BULGARI MİHRACE-
DEN ALINAMIGİN
KANA YARDIMINI
İSTİYORLAR.

GM.

77/2

ARK-SI WAR

BU SIRADA POL'ÜN KOMUTASINDAKİ ASKERLER SARAYA DOĞRU
HÜCUM EDERLER.

İLERİ İNDİRİNİN
ADAMLARI.. İLERİ!

SARAYA HÜCUM!!

SARAYA HÜCUM!

28/2

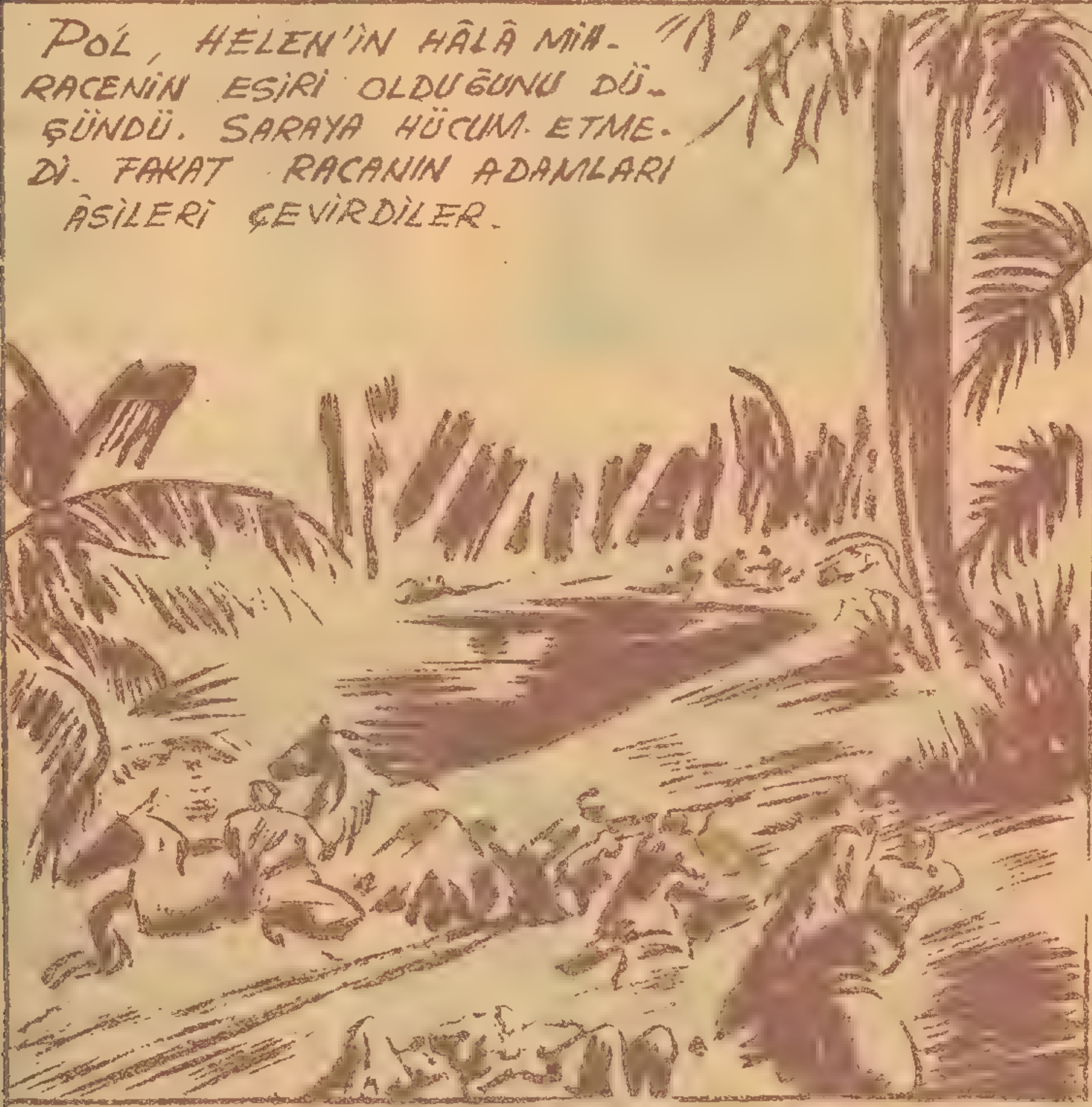
GİRELİM KOMUTANIM..

YILAKI DELİĞİNDEN
ÇIKARALIM..

SARAYA GİRELİM
VE RACAYA ŞARTLARI
MIZI SÖYLİYELİM. ON
İKİ KİŞİ BENİMLE
GELSİN..

POL, HELEN'İN HÂLÂ Mİ..
RACENİN ESİRİ OLDUĞUNU DÜ-
ŞÜNDÜ. SARAYA HÜCUM ETME-
Dİ. FAKAT RACANIN ADAMLARI
ÂSİLERİ ÇEVİRDİLER.

NASIL? POL MÜ KOMUTA EDİYOR?
AH ŞU HELEN'İ BULSAK.. ELİMİZDE
İYİ BİR KOZ OLURDU.

KÜDRETLİ EFENDİM. ÂSİLER
BAHÇE KAPISINDALAR. BAŞLA.
RINDA BİR ECNEBİ VAR.

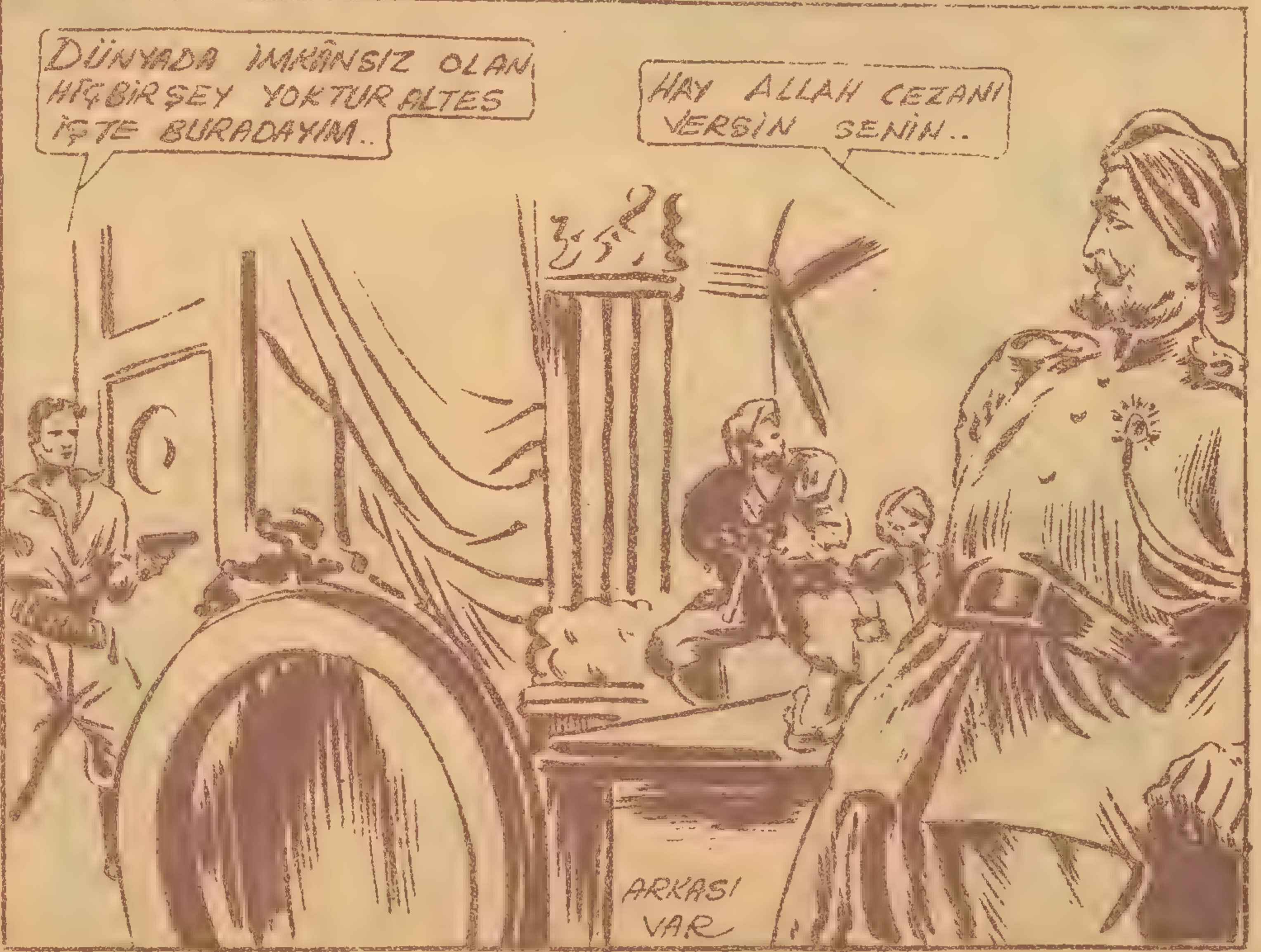
POL!... BURADA HA?
FAKAT BU İM-
KÂNSIZ..

81/2

DÜNYADA İMKÂNSIZ OLAN
HEÇ BİR ŞEY YOKTUR ALTES
İŞTE BURADAYIM..

HAY ALLAH CEZANI
VERSİN SENİN..

ARKASI
VAR

Ölünün GÜNAHI

Yazan: M. YAMAN

Bu ölüm ona pek dokunmuştu. Nasıl olmasın; mahalleden; mektepten arkadaşları. Sonra; o bir dükkân açmış; onu da yanına almıştı. Senelerce aynı ticaret işinde çalıştılar.

İhtikarları su ayrı gitmeyen bu iki can dostu ayrı yerlerde oturamazlardı ya Raif bir ev tutmuş; evlenmişti. Öteki de bu evin bir odasına yerleşti. Yıllarca; uzun yılların boyunca gül gibi geçinip gittiler.

Raifin bir oğlu; bir kızı dünyaya geldi. Birisi büyüdü evlendi; öteki koca bir erkek oldu.

Artık ihtiyar olan can dostu işten çekilmenin sırası geldiğini anlamıştı. Zaten romatizmaları vardı. Bir müddet Raif çalıştı. O da kendisinde takat bulamayınca mağaza kapandı. Eve çekildiler. Son günlerini safayı hatırla geçirmeğe baktılar.

Can dostu; Rahmi, son zamanlarda pek bitkindi. Odasına kapanıyor; yemekleri pek iştahsız yiyordu. Nihayet bir sabah kızılca kıyamet koptu. Rahmi odasında; cansız bulunmuştu.

İlk iki gün Raif çok ağladı

Eh; her acının tavsadığı sıra olur. Üçüncü gün Raif:

— Bugün ona ise yarın bana; benim de sıram yakın; dedi.

Zavalı arkadaşının odasını ziyaret etti. Eşyalarını gözleri dolu dolu olarak karıştırırken eline bir hatıra defteri geçti. Gözleri pek iyi seçemediği için Rahmiden arta kalan gözlüğü taktı. Sahifeleri çevirmeğe başladı. Derken kendi adı bir yerde gözüne ilişti. Oradan okumağa başladı:

12 Eylül 1908

"Raifi bugün evlendirdik. Ona Dürriye'yi ben buldum. Tavsiye ettim. Bana itimadı olduğu için almakta tereddüt etmedi. Tabii bu benim de işime gelir. Çünkü kız ile beni alacaksın diye balta olup duruyordu."

Raif bundan sonraki sahifeleri karıştırmaya başladı. Zaten Rahmi hatıratını pek seyrek olarak yazmış ve kendisince en mühim olanlarını dikkatle kaydetmişti:

25 Eylül 1908

"Raifle bir ev tuttuk. Ben de oraya taşındım. Dürriye pek memnun. Bana kendi eliyle bir oda hazırladı. Raif uyuduktan sonra yanına geliyor."

12 Mayıs 1912

"Ortalıkta harp kokuları var. Raif askere gitti. Ben çürüğe çıkarıldım. Almadılar."

2 Mart 1913

"Raif izinli geldi. Gelince de bir oğlunun dünyaya gelmiş olduğunu gördü. Buna çok şaşırdı. Fakat kendisini tebrik ettim ve bu hayretine karşı teessüf ettiğimi bildirdim. Askere giderken karısının gebe olduğunu bilmediğini; fakat tam bir buçuk sene sonra gelince yeni doğmuş bir çocuk bulunduğunu karısının nasıl izah edeceğini bana sormuştu. Çocuğun zannettiği kadar küçük olmadığını ve bazı kadınların on bir

ayda doğurabileceklerini söyledim. İnandı."

Bundan sonra senelerce ele alınmayan defterin son sahifelerinde yine bir iki kayıt vardı:

23 Haziran 1940

"İhtiyarladık. Elden, ayaktan düştük. Dürriye de pek bitti. Kolay mı? Bunca yıldır iki erkeğe hizmet ediyor."

7 Temmuz 1945

"Çok bitkinim. Öleceğimi anlıyorum. Şimdi içimde büyük bir üzüntü var. Acaba ben öldükten

sonra Raif şimdiye kadar olup bitenleri anlıyacak mı? Ya Dürriye ağzından kaçırırsa! Ya Raif Dürriyenin eskiden benim metresim olduğunu anlar; iki çocuğun da benden olduğunu öğrenirse."

Raif; ihtiyar adam elinden defteri düşürdü. Ayakta sallandı

Karşısında duran Rahminin yağlıboya resmine doğru yürüdü:

— Alçak; diye haykırdı. Alçak herif. Demek ömrüm boyunca beni aldattın.

Bütün hırsını resimden alacaktı. Fakat ihtiyar gövdesine inen bu darbe işini bitirmişti.

Evi zıngırdatan bir gürültü oldu. Dürriye ve çocuk; çocuk gelmiş olan kızı ile oğlu koşarak merdivenleri çıktılar.

İhtiyarın gözleri ağır ağır sönüyor, moraran yüzüne korkunç bir

sarılık yayılıyordu. İşi anlıyan kadın:

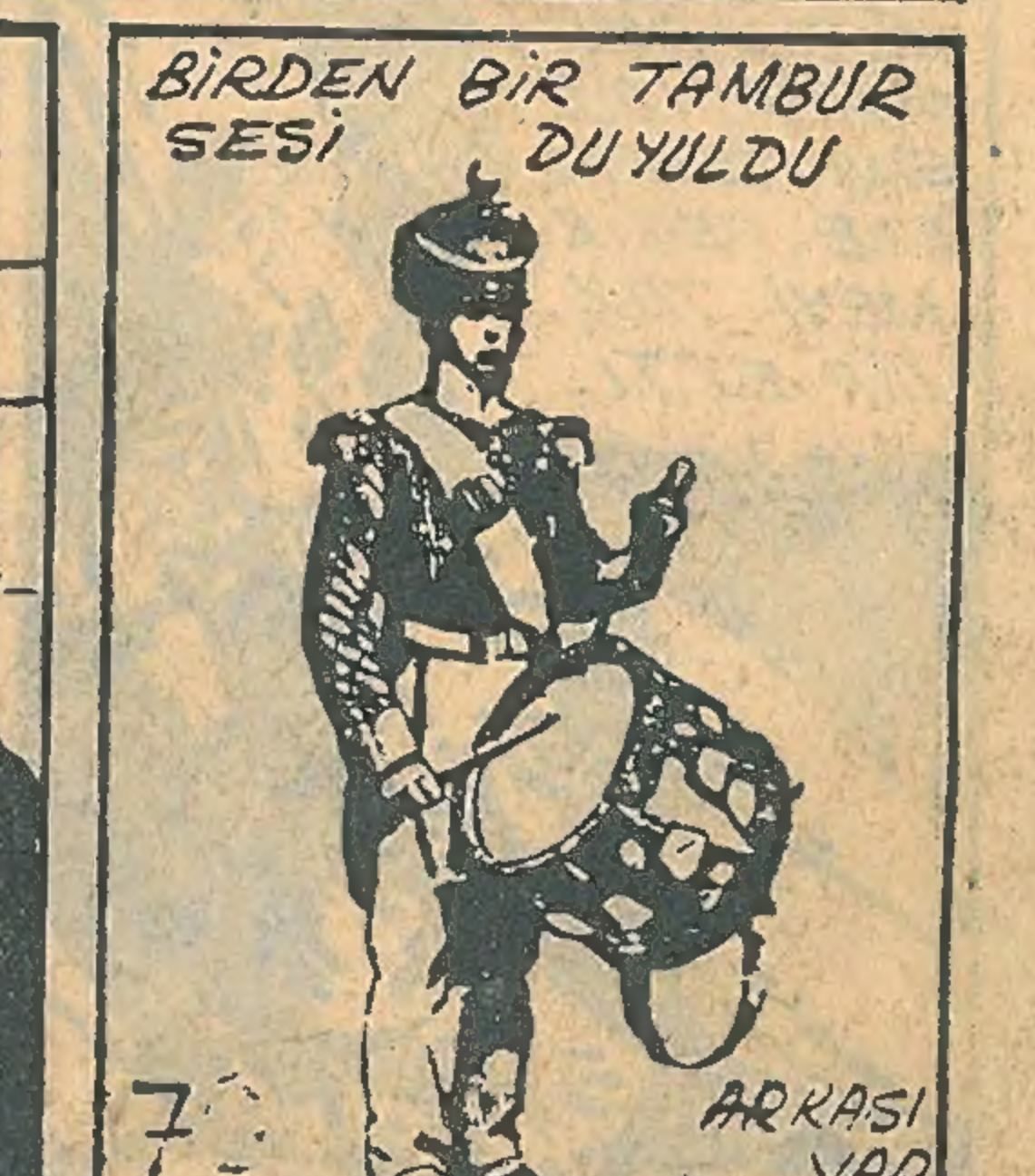
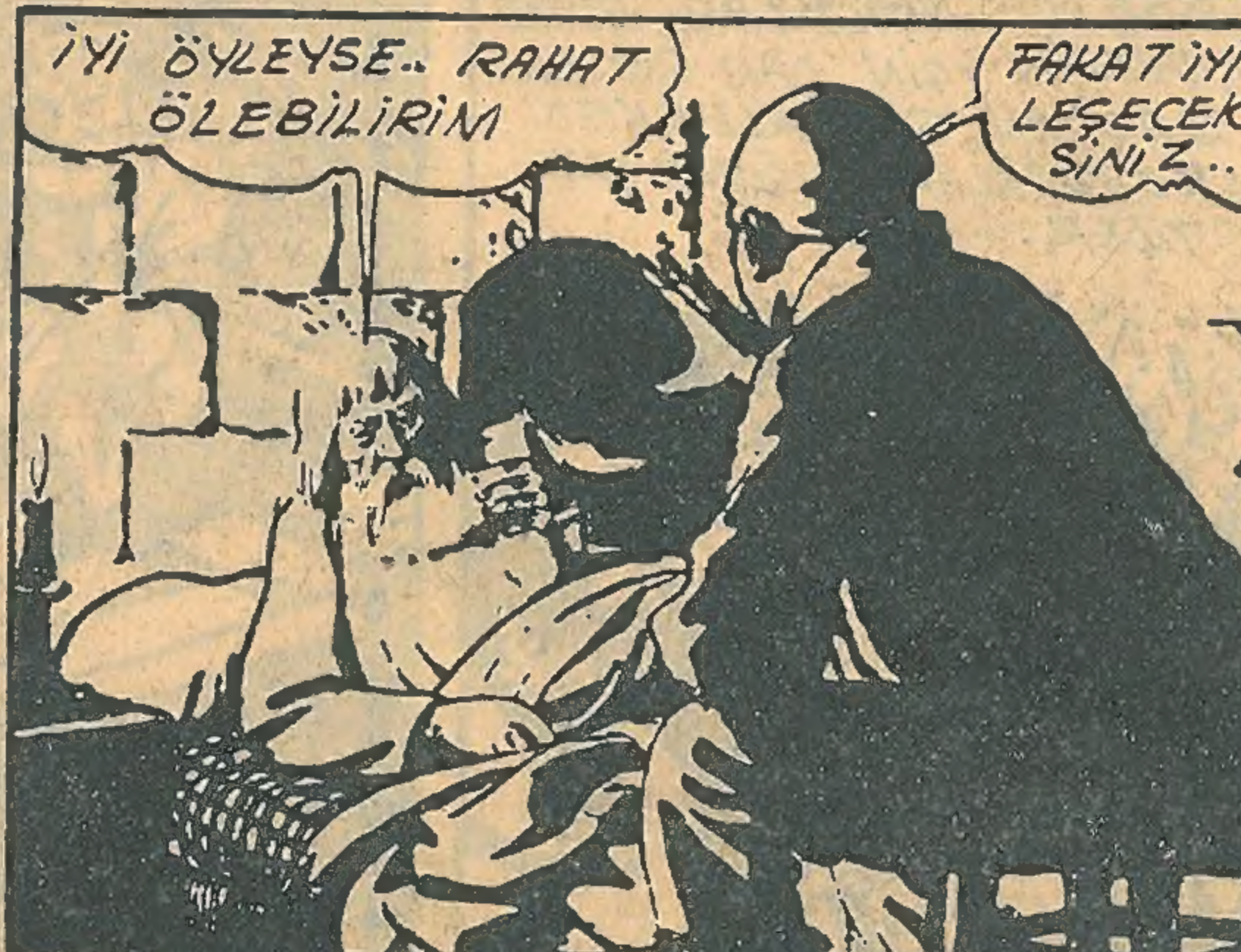
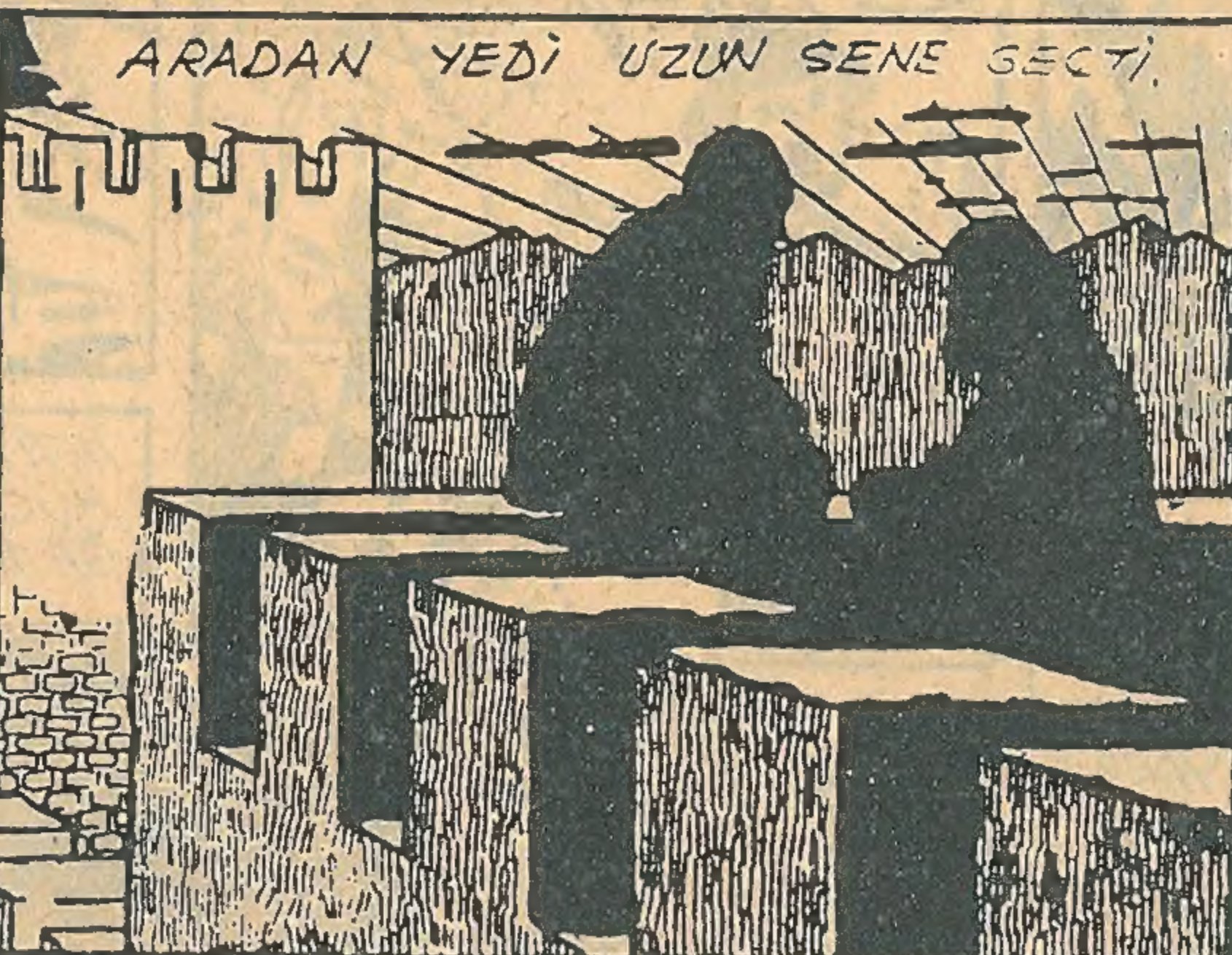
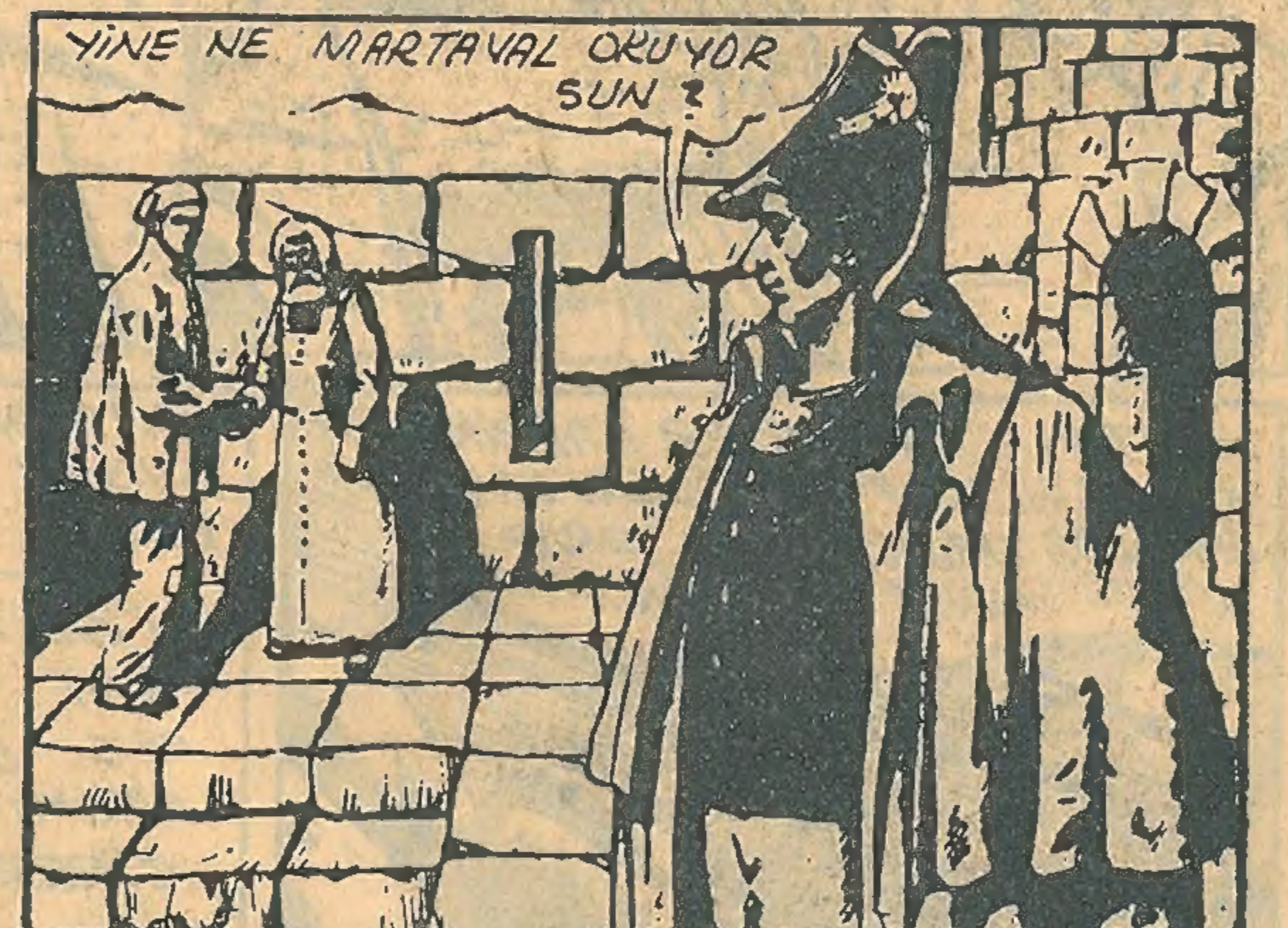
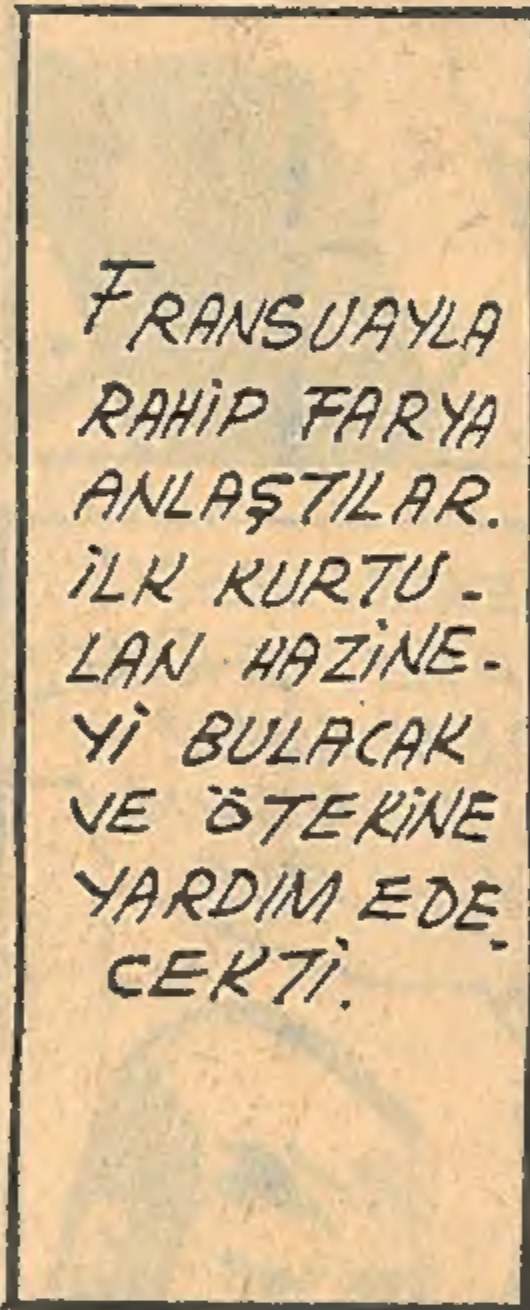
— Eyvah; dedi. Gözlüğü kaldırmayı unutmuşum. Gözlük olmasaydı; okuyamazdım...

Bir ölü haline gelen ihtiyar can havliyle davrandı. Bütün hayata; bütün mazisine küskün; kolu kanadı kırık ve dünyada yapayalnız bir yolcu gibi:

— Allahısmarladık; dedi.

İnleyerek, ağlayarak yollara düştü. Onu bir daha gören olmadı.

MONTÉ KRİSTO'NUN ESRARI

KORSANLAR KRALI

no: 47

KOMUTAN HARRIS
BÜTÜN AĞIRLIĞIYLA
KUZEYDEN HÜCUM
EDECEK!

SIR HARRISİN
ELİNDEN KAÇTIĞI
NI SÖYLİYEN BU
ADAM KORSANLA
RI YANILTMAK
İÇİN GÖNDERİL
MİŞTİ

KORSANLAR KRALI ŞİMALİN
BİR BASKINA MÜSAİT OLMA-
DIGINI HARRISİN CENUPTAN
GELECEĞİNİ SÖYLEYİ
DİNLETEMEDİ

KORMORANIN AKONKAGA
DAN AYRILMASINDAN SON-
RA HERKES SIKINTI
ÜZÜNTÜ VE MERAK
İÇİNDE KALDI.

GECE ŞİDDETLİ
GÜRÜLTÜ VE TABANCA
SESLERİYLE UYANDI
SİLÂHINA SA-
RILDI.

İNGİLİZLER
CENUPTAN HÜ-
CUM ETMİŞLER
KAPRIKO KALE-
SİNE SALDIR-
MIŞLARDI.

KAPTAN!.. İNGİLİZLER KAPRIKO
KALESİNİ ZAPTETTİLER. BAŞ-
LARINDA MONTBARLA GRAF
VARDI. İMDAT İSTEYİN..

MONTBAR VE GRAF İNGİLİZ
SUBAYI ELBİSESİ GİYİ-
LERDİ.

BU KORSANLAR YATA-
ĞINI YARIN YOK EDE-
RİZ. BÜTÜN ADA BİZİM
HÂKİMİYETİMİZ ALTINA
GİRER..

SİZİ TEBRİK EDERİM ESKİ
KORSANLAR.. ZAPTETTİĞİMİZ
KALEDEN VE DENİZDEN
HÜCUM EDİNCE KORSAN
FİLOSUNU DA YOK EDE-
CEĞİZ.

İHTİYAR KORSAN DA BU
HÜCUMA KARİŞMİŞTİ. KAYI-
ĞA ATLADI. TABANCASINI
ÇEKTİ.

KORSANLAR KRALI
KALEYİ KORUYAN BİR AVUĞ
KAHRAMAN KORSANIN YANINA
GİTTİ. İÇLERİNDE BİR TEK SAĞ-
LAM İNSAN KALMAMIŞTI.

İNGİLİZ VE HOLLAN-
DA GEMİLERİNDEN
SİLÂH VE CEPHA-
NE YÜKLÜ BÜYÜK
KAYIKLAR ADAYA
VARMAK İÇİN DAR BİR BO-
ĞAZDAN GEÇERLERKEN
KORSANLAR HÜCUMA GEÇ-
TİLER.

KORMORAN
KAPRIKO KALE-
SİNİ TEKRAR
ELE GEÇİR-
MEYİ TEK-
LİF ETTİ.

ERTESİ GECE... 7

ARKASI VAR

İNTİKAM PERİSİ

(4. sayfadan devam)

noktası vardır. Saat gece yarısını
çalınca sihir bozulur. Ortada ne a-
raba kalır, ne tuvalet, ne ziynet!
Fakir kız gene paçavraları içinde
fakir kızdır.

Gayri ihtiyari irkilen Vilâ, «Ne
demek istiyorsunuz?» diye sordu.

— «Zamanı gelince söylerim. Bu
arada Tia Juana'yı bulacağımı sizi
tekrar temin etmekten de kendimi
alamıyorum. Müsaadenizle, azizim,
Mis Moris. Bir dahaki karşılaşma-
mızda daha uysal ve daha akıllı
davranmanızı tavsiye ederim.»

Alaylı bir hürmetle eğildi, son-
ra atını mahmuzladı.

Genç kız onun ağaçların aram-
da gözden kayboluşunu seyretti.
Alnı hafifçe buruşmuştu. Star Viley
o imalı tehditleriyle ne demek iste-
mişti? Vilâ ondan her türlü alçak-
lığı, her türlü âdiliği umardı. Bu
sefer hazırladığı desise acaba ney-
di? Vilâ kalbinin uğursuz bir hissi
kabelvukula ağırlaştığını hisse-
derecek yavaş yavaş eve döndü.

XIV

Şövalye Gene Meydana Çıkıyor

Vilâ ile Ancelika salonda bekli-
yorlardı. Anci saate bakarak,

— «Amma da geç hazırlanıyor-
lar ha!» dedi «Geç kalacağız.
Halbuki Erkin'ler çok titizdir. Bir
keresinde Piskopos geç kalmış
da, onu beklemeden yemeğe başla-
mışlar.»

Star Viley hâdisesindenberi ku-
ziniyle ilk defa olarak konuş-
yordu. Buna memnun olan Vilâ,

— «Kimler gelecek dersin?» di-
ye sordu.

— «Yeni birilerinin geleceğini
zannetmiyorum. Erkin'ler muhafa-
zakâr kimselerdir. Yeni dost edin-
mezler. Doğrusu ben de onlara hak
vermiyor değilim.»

Vilâ kuzininin attığı taşı anla-
mıyacak kadar aptal değildi.

— «Bana bak, Anci» dedi. «Şu
Star Viley meselesini sana izah et-
mek istiyorum.»

Ancelika bütün gayretlerine rağ-
men titriyen bir sesle, «Çok rica
ederim ondan bahsetmiyelim» dedi.
«Kendisine zerrece ehemmiyet ver-
mediğinden emin olabilirsiniz. Sade-
ce senin o gece yaptığın gizli ka-
paklı sinsilik sinirime dokundu. Belki
senin eski memleketinde böy-
le şeyler yapılır, ama burada insa-
nın biraz midesini bulandırıyor.»

Vilâ cevap vermek için ağzını
açmıştı ki diğer aile efradının
merdivenlerden aşağı indiğini gör-
düler.

Vilâ kuzininin haline hakikaten
üzülüyordu. Anci'nin Star'ı ahiden
sevmediğini biliyordu, ama gene
de evlenmeyi umduğu bir adamın
kendi evinde, kendi kuzinine kur
yaptığını görmek bir kız için her-
halde feci bir şeydi. Yolda genç
kızın zihni hep bu meseleyle meş-
gul oldu.

Erkin'lere, yemeğe oturulmazdan
evvel varabildiler. Salon kalabalık-
tı. Zihni hâlâ kuzini ve Star Viley'-
le meşgul olan Vilâ dalgın dalgın
etrafına bakındı. Sonra ansızın
dudakları aralandı, gözleri irileşti
ve yanakları al al yanmağa başla-
dı.

Karşı köşede duran uzun boylu
geniş omuzlu bir genç adam konuş-
makta olduğu kimselerden ayrılmış
hızlı ve sevinçli adımlarla ona doğ-
ru geliyordu.

— «Mis Moris! Yakında gene
karşılaşacağınızı söylememiş miy-
dım size!»

(Arkası var)

GİZLİ VAZİFE!

SEKİZ YAŞINDA
Kİ ÇOCUĞUMU
ÖLDÜRNEĞE NE
HAKKINIZ VARDI?
BUNU ALLAH SİZ
DEN SORACAKTIR.

KORKUNÇ.. FA-
KAT BENİM
HATAM MI?

ELSA'NIN YÜZ HATLARI
YUMUŞADI.. ÇOCUĞUNUN
KENDİSİNE DOĞRU UÇ-
TUĞUNU GÖRDÜ.

ANNE... CANIM ANNE...
CİĞİM

YAVRUM
BEN DE
SANA GE-
LİYORUM.
KANISUYO
RUZ.

SAYIKLIYOR.. ÇOCUĞU
İLE KONUŞUYOR.

BENİ DİNLE
RİCA EDERİM..

FAKAT ZAVALLI ELSA CEVAP
VERMEDİ
BİR KADINI ÖLDÜR-
DÜM.. MÜDAFAASIZ
BİR KADINI... BEN
Kİ ÇİĞEĞİ, MÜZİSİ
SEVERDİM.. MUHARE-
BE BENİ NE KADAR
DEĞİŞTİRDİ.

HAYNRIHİ DİYANDIRDI.. FAKAT
KALK HERİF..

TEGME-
NİM..

NE OLDU
BU KADINA
TEGME NİM.

ÖLDÜRDÜM..
SEBEBİ
SENSİN..

HAYNRIH
ÜZÜLEREK EL-
SAYA BAKTI.

ÖLDÜ.. YÜZLERCESİ GİBİ
O DA ÖLDÜ.. OH NE
YORULDUM.. SEBEBİ
BENİM.. ONU BUR-
DA KALMAĞA BEN
ZORLADIM.

OH ÇOK YORULDUM.. BÜ-
TÜN BU YAPTIKLARIMIZ
HIÇ İNSANCA ŞEY-
LER DEĞİL.. DA-
YANAMIYASAM.

PEŞİMDEN GELİNİZ
ARABAM' YOLUN
ÜSTÜNDE.. GİDELİM..

HENÜZ BİRKAÇ ADIM AT-
MIŞTI Kİ HAYNRIH ELSA
NIN YANINA DEVRİLDİ

ZAVALLI İHTİYAR.. BEN-
DEN KORKTU.. KORKU
DAN ÖLDÜ.

HERSÜN BİNLERCE
İNSAN ÖLÜYOR.. GE-
MİLER BATIYOR..
ALMANYA BİTTİ
MAHVOLDU.

BU SIRA
DA UÇ-
KADIN YOLLARINA DEVAM EDİYOR..

İNŞALLAH EL-
SA KURTULUR

ÜMİDİ BIRAKALIM..
BİZİM VAZİYETİ-
MİZ NE OLACAK?

VİCDAN AZA-
BI BENİ ÖL-
DÜRECEK..

ÖLÜM ELSA
İÇİN KURTULUŞ
TUR YORSA ÇOCU-
ĞUNUN HAYALI KIZI
GİL-
DIRTA-
CAK-
TI

BOMBAR-
DIMAN UÇAKLARI..

BİRDEN..
BİRE OR-
TALIGI
DÜDÜK
İSLİK..HO-
MURTU
KAPLADI

GALİBA
UZUN BİR
YOLCULUĞA
GİKACAĞIZ

YAKINDA BİR MÜHİM
MAT DEPOSU VAR..
YATIN.. BEKLEYE-
LİM BAKALIM

BOMBALARIN PATLAMASI VE
FERYATLAR İŞİTİLİYORDU.

ARKASI VAR

BİNBİR ROMAN

MANDRAKE ELMAS ÜLKESİ

BUZLARIN ÜSTÜNDE NAR-
DA "MANDRAKE! BU DE-
LİKTE BİR ŞEY OYNADI-
ĞINI GÖRDÜM. BİR ELE
BENZİYORDU," DİYOR.
MANDRAKE AŞAĞI BAKA-
RAK "İÇİ BOŞ. DİBİDE
GÖRÜLMÜYOR," DİYE SÖY-
LENİYOR.

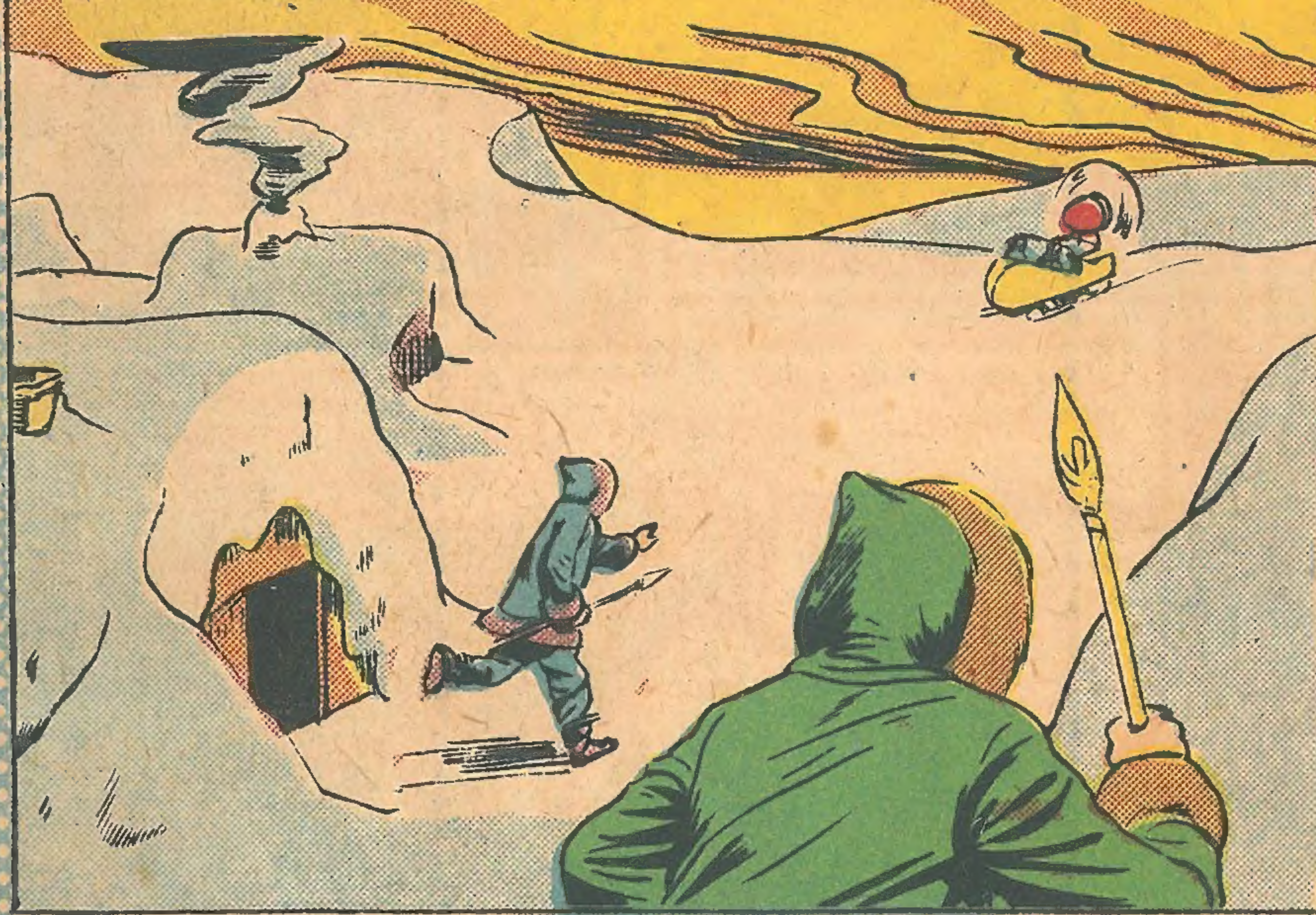
NDİNE GELİNCE TEKRAR HAYKIRI-
ANDRAKE ONUN İPLERİNİ ÇÖZÜ-
ARDA KENDİLERİNİN BUZ ŞEYTANI
IKLARINI SÖYLÜYOR. İSMİ TİMAH
KIZ "İŞTE BENİM KÖYÜM..."

13

AMA GERİ DÖNEMEM. BAKIN ŞİMDİ HEPİMİZİ ÖL-
DÜRECEKLER. ZİRA SİZİ BUZ ŞEYTANLARI SAN-
DILAR!" DİYOR.

MANDRAKE BİR İŞARET YAPARAK EN YAKININDA-
Kİ MIZRAKLI BİR BUZ TABAKASI İÇİNDE KALI-
YOR.

TİMAH "BABA," DİYOR "BUNLAR ŞEYTAN DEĞİL. BU
DİŞARKİ MEMLEKETLERDEN GELMİŞ BİR BÜYÜCÜ.
BENİ KURTARDI!" ADAM ONA KEDERLİ KEDERLİ
BAKİYOR.

"HİÇ DÖNMIYECEKTİN TİMAH. ŞİMDİ BUZUN AL-
TINDAKİ ŞEYTANLAR BİZİ MAHVEDECEK."

BUZUN ALTINDAKİ ŞEYTANLAR! BU BUZLAR
ALTINDA NE GİBİ BİR SIR SAKLI ACABA!

ARKASI VAR.